

GDAŃSK, 23 XI–1 XII 2019

V FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

V FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „NOWE FALE”
5th FESTIVAL OF CONTEMPORARY MUSIC “NEW WAVES”

ORGANIZATOR:

Fundacja „Sinfonietta Pomerania”
www.sinfonietta-pomerania.pl

Andrzej Dziadek – prezes, **Tadeusz Dixa** – wiceprezes

Strona internetowa festiwalu: **www.nowefale.pl**

Organizatorzy dziękują za pomoc finansową i organizacyjną udzieloną przez:

Urząd Miasta Gdańska
Samorząd Województwa Pomorskiego
Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
Związek Kompozytorów Polskich Oddział w Gdańsku
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS
Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku
Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II st. im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku

Patronat medialny:

Radio Gdańsk
Polskie Centrum Informacji Muzycznej
Trojmiasto.pl

Redakcja książki programowej: **Magdalena Dziadek**

Notki biograficzne i komentarze do utworów zostały opracowane na podstawie materiałów nadesłanych przez kompozytorów i wykonawców lub według dostępnych źródeł drukowanych i internetowych. Redaktorka książki programowej składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy zechcieli podać potrzebne informacje o sobie i swojej działalności.

Oznaczenia użyte w książce:
* oznacza prawykonanie utworu

Miejsca koncertów i imprez towarzyszących:

Ratusz Staromiejski – Nadbałtyckie Centrum Kultury, ul. Korzenna 33/35
Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki, ul. Łąkowa 1-2
Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna im. F. Nowowiejskiego, ul. Gnilna 3

NOWE FALE GDAŃSK, 23 XI–1 XII 2019
V FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

PROGRAM FESTIWALU, 23 XI–1 XII 2019:

NA WSZYSTKIE WYDARZENIA WSTĘP WOLNY

Sobota, 23.11.2019, godz. 18:00 – strona 8

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku – Nadbałtyckiego Centrum Kultury

KONCERT INAUGURACYJNY *NOWE BRZMIENIA GDAŃSKIE*

WYKONAWCY

Andrzej Kacprzak – skrzypce
Paweł Kukliński – skrzypce

Elbląska Orkiestra Kameralna,
Piotr Jędrzejczyk – dyrygent

W programie utwory Kamila Cieślika, Leszka Kułakowskiego, Piotra Jędrzejczyka, Anny Rocławskiej-Musiałczyk

Niedziela, 24.11.2019, godz. 17:15 – strona 20

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku – Nadbałtyckiego Centrum Kultury

GODZ. 17:15, IMPREZA TOWARZYSZĄCA

WARSZTATY WYKONAWSTWA MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

zespół Kwartludium

GODZ. 18:00, KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY

Zespół Kwartludium: Dagna Sadkowska – skrzypce, Michał Górczyński – klarnet, klarnet basowy, Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne, Piotr Nowicki – fortepian

W programie utwory Teoniki Rożynek, Jana Duszyńskiego, Mansoora Hosseini, Rafała Ryterskiego.

Poniedziałek, 25.11.2019, godz. 19:00 – strona 30

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku – Nadbałtyckiego Centrum Kultury

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY

Zarębski Piano Trio: Danuta Kulisz – skrzypce,
Miłosz Drogowski – wiolonczela, Witold Kawalec – fortepian

W programie utwory Sławomira Czarneckiego, Marcina Kopczyńskiego, Piotra A. Komorowskiego, Bohdana Riemera, Hanny Kulenty.

Czwartek, 28.11.2019, godz. 19:00 – strona 42

Sala Koncertowa Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I i II st. im. F. Nowowiejskiego w Gdańsku

V GDAŃSKI KONCERT PRAWYKONAŃ

WYKONAWCY

Andrzej Wojciechowski – klarnet,

Orkiestra Sinfonietta Pomerania,
Tadeusz Dixa – dyrygent

W programie utwory Piotra Jędrzejczyka, Artura Kroschla, Adama Diesnera.

Piątek, 29.11.2019, godz. 10:00 – 18:00 – strona 48

Audytorium 213 im. prof. Pawła Podejki w budynku żółtym Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

XVIII Konferencja Naukowa Muzyka fortepianowa – „Wyzwania XX i XXI wieku"

Piątek, 29.11.2019, godz. 19:00 – strona 52

Aula koncertowa w budynku czerwonym Akademii Muzycznej w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

WYKONAWCA

Igor Torbicki – fortepian

W programie utwory Alfreda Sznitkego, Gérarda Pessona, Gieorgija Fiodorowa, Jörga Widmanna.

Sobota, 30.11.2019, godz.18:00 – strona 60

Aula koncertowa w budynku czerwonym Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA
Koncert studentów klas kompozycji Akademii Muzycznej w Gdańsku

W programie utwory Jakuba Zalewskiego, Artura Samula, Anny Janowicz, Piotra Kasiłowskiego, Krzysztofa Tomasza Jurczaka, Maksyma Kalinowskiego, Magdaleny Garbeckiej, Krzysztofa Falkowskiego.

Niedziela, 01.12.2019, godz.18:00 – strona 62

Sala koncertowa w budynku żółtym Akademii Muzycznej w Gdańsku

Wstęp na bezpłatne wejściówki do pobrania na stronie wydarzenia na www.amuz.gda.pl

KONCERT SYMFONICZNY

WYKONAWCY
Sławomir Cichor – trąbka
Rafał Jędrzejewski – flet

Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku,
Maciej Tomasiewicz – dyrygent

W programie utwory Tadeusza Dixy, Krzysztofa Olczaka, Krzysztofa Grzeszczaka, Andrei Nosariego, Andrzeja Dziadka.

Słowo wstępne

Już po raz piąty mamy zaszczyt zaprosić Państwa na koncerty festiwalu muzyki współczesnej „Nowe fale". To, że doszliśmy do pierwszego, najmniejszego jubileuszu, jest przede wszystkim Państwa zasługą. Dziękując za okazane nam zainteresowanie, serdecznie zapraszamy na tegoroczne koncerty. Ich repertuar będzie jak zwykle różnorodny. Nowe kompozycje zaprezentują zarówno kompozytorzy opowiadający się za potrzebą i możliwością kontynuacji klasycznych rozwiązań, jak i reformatorzy, szukający nowych tematów i środków wyrazu. Niektórzy wykonawcy sięgną po tradycyjne instrumenty, inni zaś będą się starali wciągnąć nas w świat nowych technologii – elektroniki, czy tak modnych obecnie multimediów. Nie zabraknie mile zwykle witanej przez publiczność muzyki łączącej tradycje poważną i rozrywkową. W festiwalu wezmą udział zarówno gdańscy soliści i zespoły, z którymi współpracujemy od lat, jak i muzycy z innych ośrodków oraz z zagranicy. Efektem zainicjowanej przez nas kilka lat temu współpracy ze środowiskami kompozytorskimi Poznania, Bydgoszczy i Łodzi będą prezentacje utworów związanymi z nimi twórców. Będziemy mieli zaszczyt zaprezentować kilka dzieł po raz pierwszy. Wśród premier na pierwszym miejscu należy wymienić przewidziane w programie koncertu finałowego wykonanie kompozycji jednego z laureatów międzynarodowego konkursu kompozytorskiego, przeprowadzonego latem tego roku w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Nowe utwory napisali dla nas także młodzi gdańscy twórcy, od początku obecni na naszym festiwalu. Podczas pierwszej edycji „Nowych fal" właśnie kończyli studia, dziś są już – prawie wszyscy – wykładowcami gdańskiej Akademii Muzycznej, przykładając się do pracy nad wychowaniem kolejnego pokolenia twórców. Wszyscy aktywnie działają w regionie jako animatorzy kultury muzycznej.

Ze środowiskiem kompozytorów blisko współpracują muzykolodzy i teoretycy muzyki. W tym roku zaprezentują najnowsze spojrzenia na współczesną muzykę fortepianową, w ramach towarzyszącej festiwalowi XVIII Konferencji Naukowej „Muzyka fortepianowa", przygotowanej przez Katedrę Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku. Temat konferencji to „Wyzwania XX i XXI wieku".

Tradycją naszego festiwalu są koncerty utworów studentów kompozycji, jak również warsztaty wykonawstwa muzyki współczesnej. W tym roku prowadzić je będzie – przed swoim koncertem - znana grupa Kwartludium, w sposób profesjonalny, ale i przystępny dla uczestników nie zaznajomionych z „kuchnią" muzyki awangardowej. Wszyscy kompozytorzy i wykonawcy uczestniczący w festiwalu chętnie odpowiedzą na Państwa pytania i wysłuchają Państwa uwag. Serdecznie zapraszamy.

Organizatorzy

Sobota, 23.11.2019, godz.18:00

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku
– Nadbałtyckiego Centrum Kultury

KONCERT INAUGURACYJNY *NOWE BRZMIENIA GDAŃSKIE*

WYKONAWCY

Andrzej Kacprzak – skrzypce

Paweł Kukliński – skrzypce

Elbląska Orkiestra Kameralna,
Piotr Jędrzejczyk – dyrygent

PROGRAM

Kamil Cieślik – *Live!* na orkiestrę smyczkową*

Leszek Kułakowski – *Dyskretny urok konsonansów*

Piotr Jędrzejczyk – *Muzyka* na flet i orkiestrę smyczkową*

Anna Rocławska-Musiałczyk – *Oblivion* for two violins and string orchestra

Współorganizacja: Związek Kompozytorów Polskich
Dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

KOMPOZYTORZY

Kamil Cieślik jest absolwentem Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku w klasie kompozycji prof. Krzysztofa Olczaka (dyplom z wyróżnieniem w roku 2015). Jest laureatem nagród w ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach kompozytorskich, m. in. I miejsca w I Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. K. Pendereckiego (2011), I miejsca w Konkursie Kompozytorskim „Fontannie bije ten dzwon" na utwór na carillon i taśmę stanowiący muzyczne tło wodnego spektaklu Fontanna Heweliusza w Gdańsku (2016), II nagrody w II Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. K. Pendereckiego (2013), III nagrody w Konkursie Kompozytorskim na utwór dla Gdańska (2013) czy III miejsca w II etapie konkursu na operę „Człowiek z Manufaktury" organizowanym przez łódzką Manufakturę i Teatr Wielki w Łodzi (2017W dorobku kompozytorskim posiada także utwory chóralne, m.in.: Dyptyk Gdański, Legenda o gdańskim nowym roku czy Wagners musikalische Welt. Ma na koncie współpracę z takimi zespołami jak Orkiestra Filharmonii Kameralnej Sopot, Orkiestra Symfoniczna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej, Orkiestra, Chór i Soliści Teatru Wielkiego w Łodzi, a także z zespołami kameralnymi, m.in.: Kwartetem Smyczkowym Cappelli Gedanensis i NeoQuartetem. Jest laureatem nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla studentów za osiągnięcia w twórczości artystycznej, stypendystą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Marszałka Województwa Pomorskiego. Otrzymał także nagrodę Sopocka Muza dla Młodych Twórców. Oprócz muzyki artystycznej skomponował muzykę teatralną, m. in. do spektaklu teatru ulicznego Te białe kwiaty prezentowanego podczas Festiwalu Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA w Gdańsku w roku 2013 oraz spektaklu *Mane, tekel, fares* prezentowanego podczas festiwalu FETA 2017. Dodatkowo, Kamil Cieślik jest autorem wyłonionej w konkursie Intrady Akademii Muzycznej w Gdańsku oraz Intrady XV LO w Gdańsku, a także – skomponowanej na specjalne zamówienie Intrady inauguracyjnej Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Często zasiada w jury kon-kursów muzycznych (m.in. IV Konkurs Miniatura na harfę celtycką, 2017), V Nadbałtycki Konkurs Duetów Smyczkowych, 2019) oraz poetyckich (Gdański Konkurs Poetycki, 2017-19).

Jego utwory wykonywane są w kraju i za granicą m.in. we Francji, Belgii czy na Litwie. Współpracuje z takimi zespołami jak Orkiestra, Chór i Soliści Teatru Wielkiego w Łodzi, orkiestra Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot czy NeoQuartet. Od roku 2017 jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Gdańsku, również od tego roku pełni funkcję dyrektora artystycznego Benefis dojrzałości – wydarzenia dla gdańskich seniorów organizowanego przez fundację Pro Medicine i Miasto Gdańsk.

*

Live! – utwór skomponowany na orkiestrę smyczkową. Występujące na przestrzeni całej kompozycji elementy faktury zarówno polifonicznej jak i homofonicznej, zestawione z nieregularnymi podziałami metro-rytmicznymi, zmienną agogiką i szerokim spektrum dynamicznym stanowią o nieprzewidywalnym i witalistycznym charakterze utworu. Kompozycja otrzymała trzecią nagrodę w IV Konkursie Kompozytorskim im. Krzysztofa Pendereckiego w Sopocie (2017).

Kamil Cieślik

Leszek Kułakowski – kompozytor, pianista jazzowy, teoretyk muzyki, wykładowca, należy do elity polskich artystów jazzowych w kilku kategoriach: jazzowych twórców k o m p l e t n y c h (kompozytor, pianista, aranżer, teoretyk), jazzowych kompozytorów, jazzowych leaderów, jazzowych workoholików. W 1981 roku ukończył Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie skrzypiec. W latach 1981-1983 współpracował z eksperymentalnym Teatrem Instrumentalnym Ryszarda Gwalberta Miśka przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. W latach 1983-85 grał w Hamburger Mozart Orchester w Hamburgu. Równolegle odbywał studia kompozytorskie w Hochschüle fur Musik und darstellende Kunst w Hamburgu u prof. Dietera Glavischnika w zakresie muzyki współczesnej i jazzu. Ze swoim gdańskim kwartetem Antiquintet zdobywał laury na Festiwalu Jazz nad Odrą we Wrocławiu (1980 – II miejsce; 1981 – I miejsce wraz z I nagrodą za kompozycję *Reinkarnacja*). W 1980 roku wystąpił na festiwalu Jazz Jamboree. W 1984 roku zdobył

II miejsce w Konkursie Skrzypków Jazzowych w Szczecinie; w latach 1984-1986 był leaderem i pianistą grupy funkowej ZU-ZU; w latach 1987-1993 współpracował z zespołem Sami Swoi.

W roku 1994 wydał pierwszą płytę autorską pt. „Black& Blue" w firmie Polonia Records. W następnych latach ukazały się kolejne płyty: „Chopin & Other Songs", „Interwały" (z udziałem Z. Namysłowskiego), „Leszek Kułakowski i Kaszubi", „Katharsis" (płyta nominowana przez krytyków jazzowych do Płyty 1999 Roku, a w roku 2000 nagrodzona II nagrodą w ankiecie „Jazz Top" 99 czytelników magazynu „Jazz"), „Eurofonia" (płyta zwyciężyła w kategorii Album roku 2000 „Jazz Top" 2000), „Baltic Wind", "Komeda in the Chamber Mood", „Slap & Caress", "Missa Miseri Cordis", „Code Numbers", "Cantabile in G-minor". Współpracował z czołowymi postaciami polskiego jazzu i koncertował na najważniejszych festiwalach jazzowych w kraju i za granicą (Niemcy, Holandia, Francja, Hiszpania, Stany Zjednoczone). Leszek Kułakowski jest pomysłodawcą i inspiratorem Konkursu Kompozytorskiego im. Krzysztofa Komedy i Komeda Jazz Festival oraz Słupskiego Forum Kompozytorów. Pełnił funkcję dyrektora Instytutu Muzyki Akademii Pomorskiej w Słupsku. W słupskiej uczelni w 2000 roku założył koło naukowe PAPART. Jest założycielem kierunku Jazz i muzyka estradowa w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Obecnie pełni funkcję kierownika Zakładu Jazzu i Muzyki Estradowej w tejże uczelni. W gdańskiej Akademii Muzycznej organizuje serię koncertów Jazzy Jazz, w ramach których studenci specjalności jazz i muzyka rozrywkowa prezentują swoje warsztatowe i estradowe umiejętności. Z prowadzonymi przez siebie w obu uczelniach big-bandami uzyskał wiele nagród w konkursach krajowych i zagranicznych.

Jest jednym z niewielu kompozytorów łączących jazz z muzyką artystyczną (tzw. third stream / trzeci nurt). Skomponował ponad 150 utworów na różne obsady jazzowe. W małych formach jazzowych eksperymentuje z materią dźwiękową, łącząc treści jazzowe z aleatoryzmem, serializmem, polimodalizmem. Leszek Kułakowski zdobył wiele nagród i wyróżnień: w 2001 i 2009 roku otrzymał Pomorską Nagrodę Artystyczną, w roku 2006 został uhonorowany nagrodą specjalną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za „wybitny wkład w rozwój polskiej

kultury), a w roku 2010 otrzymał srebrny medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis". Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich i stowarzyszenia autorów ZAIKS.

*

Kompozycję *Dyskretny urok konsonansów* dedykowałem małżonce Reginie, która uwielbia Bacha, Mozarta i Beethovena. Komponując starałem się sprostać Jej oczekiwaniom.

Leszek Kułakowski

Piotr Jędrzejczyk (ur.1993) — kompozytor, dyrygent i aranżer; jest słuchaczem studiów doktoranckich w klasie kompozycji Anny Zawadzkiej-Gołosz w Akademii Muzycznej w Krakowie. Ukończył Akademię Muzyczną w Gdańsku w dwóch specjalnościach: kompozycja (klasa Krzysztofa Olczaka, dyplom z wyróżnieniem w 2017 roku) oraz dyrygentura symfoniczno-operowa (klasa Elżbiety Wiesztordt-Sulecińskiej, dyplom w 201 roku). Przez wiele lat był przewodniczącym Koła Artystyczno-Naukowego Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki. W latach 2015-1017 sprawował funkcję dyrektora artystycznego i dyrygenta Gdyńskiej Orkiestry Symfonicznej. Od 2016 roku jest wykładowcą gdańskiej Akademii Muzycznej. Jego kompozycje wykonywane były na licznych festiwalach (m.in. Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej Poznańska Wiosna Muzyczna, Festiwal Muzyki Współczesnej Nowe Fale, Gdański Festiwal Muzyczny, Międzynarodowe Forum Altówkowe w Poznaniu) oraz koncertach w kraju i za granicą. Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich, m.in. uzyskał I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim na utwór na akordeon solo lub na akordeon i zespół kameralny (2014) oraz I miejsce w konkursie Stwórz Boarding Music na pokłady samolotów eurolot.com (2014). Jest beneficjentem Nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2014, 2015), Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014), Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego (2015, 2016), Stypendium Marszałka Województwa pomorskiego dla Twórców Kultury (2018) i Stypendium Rektora Akademii Muzycz-

nej w Gdańsku dla Najlepszych Studentów (2013, 2014, 2015, 2016). W 2015 roku za działalność twórczą otrzymał Nagrodę Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury, a w maju 2016 roku był finalistą konkursu Czerwonej Róży, jako najlepszy student Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku.

*

Muzykę na flet i orkiestrę smyczkową napisałem w czerwcu 2015 roku. Utwór składa się dwóch części. Pierwsza z nich — dynamiczna — prezentuje materiał w różnych ujęciach — aleatorycznym i metrycznym, wykonywany solo i przez grupy instrumentów, z wykorzystaniem tradycyjnych i współczesnych technik gry na instrumentach. Całość zmierza do kulminacji, która znajduje rozwiązanie w *Adagio* — spokojnej melodii fletu z towarzyszeniem eufonicznego akompaniamentu smyczków. Z czasem faktura się rozrzedza, kantylena przenosi się do coraz wyższych rejestrów, a muzyka stopniowo się „rozpływa".

Piotr Jędrzejczyk

Anna Rocławska-Musiałczyk urodziła się w 1987 roku w Wejherowie. Ukończyła Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku uzyskując tytuły magistra w specjalnościach: Instrumentalistyka (klasa fortepianu Grażyny Fiedoruk – Sienkiewicz, 2012), Edukacja muzyczna w zakresie sztuki muzycznej (klasa dyrygentury chóralnej Aleksandry Gruczy-Rogalskiej, 2014 – dyplom z wyróżnieniem) oraz teoria i kompozycja – klasa kompozycji Marka Czerniewicza, 2018). Jest laureatką konkursów kompozytorskich o randze międzynarodowej oraz ogólnopolskiej. Uzyskała m. in. III miejsce w V Międzynarodowym Festiwalu Transatlantyk Instant Composer pod przewodnictwem jury Jana A. P. Kaczmarka (2016), II miejsce w II Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Andrzeja Koszewskiego w Poznaniu (2019), Young Music Award na Międzynarodowym Festiwalu Mundus Cantat w Sopocie (2015), Special prize Jury International Composition Competition Corinfesta AERCO/ Andreoli w Bolonii (2017), dwukrotnie I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim na Chóralną Pieśń Pasyjną do tekstu w Języku

Kaszubskim (2014, 2015) oraz II miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Adama Didura w Sanoku (2016). Jej utwory były wykonywane podczas festiwali i konkursów chóralnych, jak m.in. Ogólnopolski Festiwal Współczesnej Muzyki Chóralnej Music Everywhere czy Festiwal Muzyki Współczesnej Nowe Fale w Gdańsku. Jej utwory wykonywane były m. in. na Litwie, we Włoszech, na Węgrzech, w Holandii, we Francji, w Niemczech, Hiszpanii, Belgii, Stanach Zjednoczonych oraz Korei Pd. Jako kompozytorka współpracowała m. in. z Polską Filharmonią Kameralną Sopot i Sekstetem Muzyki Współczesnej ProModern. W grudniu 2018 roku został prawykonany jej utwór oratoryjny przeznaczony na nowatorski aparat wykonawczy *Osiem Pieśni z Księgi Koheleta* na recytatora, głosy solowe, instrumenty ludowe (bazuna, duduk), grupę perkusyjną, chór i orkiestrę. Posiada w dorobku trzy płyty CD z autorską muzyką, m.in. *Psalmy z Księgi Dawida* w języku kaszubskim na sopran, kontratenor i organy. Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich z zakresu kameralistyki, dyrygentury i kompozycji m.in. z Janem A. P. Kaczmarkiem, Philipem Lawsonem (byłym członkiem zespołu „The King's Singers"), Triem Moskiewskim, Vytautasem Miškinisem i Krzysztofem Meyerem. Jest członkinią Zespołu Wokalnego Art'n'Voices, z którym dokonała nagrań na autorką płytę *Droga Krzyżowa. Z Chrystusem na Kalwarii Wejherowskiej* oraz zdobyła szereg nagród na konkursach i festiwalach w Polsce i w Europie. Jako pianistka specjalizuje się w muzyce kameralnej. Współpracuje z artystami scen muzycznych i teatralnych w Polsce, komponuje i aranżuje muzykę do spektakli (m. in. *Moralność pani Dulskiej*; *Ząb-zupa-dąb*, *Matka*, *Opowieść Wigilijna*) oraz słuchowisk radiowych (*Fashion Victim* – Teatr Polskiego Radia). Jest laureatką Nagrody Remusa przyznawanej za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury. Na co dzień pracuje w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku oraz w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku. W ramach zajęć muzyczno – rehabilitacyjnych jako akompaniator współpracowała ze Stowarzyszeniem Osób z niepełnosprawnością intelektualną w Gdańsku (ECEKON). Jest prezesem Stowarzyszenia Młodych Artystów Ziemi Wejherowskiej oraz wiceprezesem Fundacji Centrum Rozwoju Sztuki.

*

Utwór *Oblivion for two violins and string orchestra* powstał na zamówienie Pana Andrzeja Kacprzaka i Orkiestry Kameralnej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Kompozycja powstała na początku października 2019 r. Podstawą utworu jest charakterystyczny motyw ósemkowy, zainicjowany przez skrzypce solo. Zostaje on następnie poddany przekształceniom w różnych wariantach fakturalnych, harmonicznych i rytmicznych, przenikając również do warstwy orkiestrowej. Przewrotny tytuł kompozycji – *Oblivion* czyli *Zapomnienie* (wolne tłumaczenie z języka angielskiego) nie wskazuje na obecność idei programowej, lecz w dyskretny sposób nawiązuje do okoliczności powstania utworu...

Anna Rocławska-Musiałczyk

WYKONAWCY

Andrzej Kacprzak z wyróżnieniem ukończył Akademię Muzyczną w Gdańsku w 1998 roku w klasie skrzypiec prof. Krystyny Jureckiej. Wielokrotnie uczestniczył w mistrzowskich kursach muzycznych, kształcąc się pod kierunkiem wybitnych osobistości wiolinistyki, m.in.: E. Zienkowskiego, T. Tomaszewskiego, M. Jaszwili, M. Mosia, W. Marschnera, J. Kaliszewskiej, M. Lubotskyego, K.A. Kulki, M. Ławrynowicza. Występował z recitalami solowymi i kameralnymi w Polsce i za granicą (Niemcy, Belgia, Holandia, Włochy, Szwajcaria, Szwecja). oraz z orkiestrami (Polska Filharmonia Bałtycka, Polska Filharmonia Kameralna Sopot, Płocka Orkiestra Symfoniczna, Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku, Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku, Orkiestra Kameralna „Progress", „Luzern Music Festival Orchestra"). Współtworzył wiele projektów koncertowych we współpracy z wybitnymi artystami świata sztuki, takimi jak Jan Stanienda, Wiesław Kwaśny, Tomasz Tomaszewski, Marek Moś, Konstanty Andrzej Kulka, Tomasz Tomaszewski, Wanda Wiłkomirska, Krzysztof Węgrzyn, Mieczysław Szlezer, Thanos Adamopoulos, Brigide Lang, Robert Kabara, Stefan Kamasa, Dominik Połoński, Rafał Kwiatkowski, Sławomir Grenda, Miroslav Gajdoś, Miroslav Jelinek, Piotr Zaleski, Łukasz Długosz, Giampiero Sobrino, Jean Marc Fessard, Jerzy Marchwiński, Ewa Pobłocka, Piotr Kusiewicz, Paul Esswo-

od, Katarzyna Dondalska, Jacek Boniecki, Jerzy Salwarowski, Agnieszka Duczmal, Adam Klocek, Łukasz Borowicz, Juri Gilbo, Claudio Desderi, Wojciech Rajski. W latach 1995-1996 był koncertmistrzem i solistą Orkiestry Kameralnej Camerata Musica. W latach 1993-1996 współpracował z gdańskim zespołem Capella Gedanensis, z którym uczestniczył w wielu projektach koncertowych w kraju i za granicą. Na przestrzeni lat 1995-1996 był muzykiem Gdyńskiego Zespołu Muzyki Dawnej Ad te Domine, pełniąc w nim rolę pierwszego skrzypka. W latach 1995-1998 pełnił funkcję koncertmistrza orkiestry akademickiej. Od 1997 roku prowadzi Akademicką Orkiestrę Kameralną, piastując funkcję koncertmistrza i dyrygenta. Współpracuje z Polską Filharmonią Sopot w charakterze solisty i koncertmistrza. Na przestrzeni kilkunastu lat działalności pedagogicznej wykształcił ponad 50 absolwentów, laureatów ponad 150 konkursów muzycznych. Był wykładowcą kursów muzycznych w Bałoszycach, Kudowie Zdroju, Vught (Holandia). Od wielu lat propaguje muzykę polską. Opublikował prace: *Wielokierunkowość polskiej muzyki skrzypcowej XX wieku na przykładzie wybranych utworów Karola Szymanowskiego, Aleksandra Tansmana, Grażyny Bacewicz, Witolda Lutosławskiego i Krzysztofa Pendereckiego* (2008) i *Roman Maciejewski – Kompozytor oryginalny i nieznany. Studium twórczości skrzypcowej* (2011). We współpracy z wydawnictwem muzycznym Eufonium wydał wiele utworów kompozytorów polskich, m.in. K. Mikulego G. Friemana, M. Bergsona, Z. Noskowskiego, S. Taborowskiego, R. Statkowskiego, W. Żeleńskiego, A. Kątskiego. Dokonał wielu nagrań płytowych (m.in. archiwalne nagrania dla Polskiego Radia w Krakowie,1998), „Polska muzyka skrzypcowa", 2008), „Utwory skrzypcowe Romana Maciejewskiego", 2011), „Twórczość gdańskich kompozytorów", 2015), „Sturm und Drang", 2015), „Radosław Łuczkowski. Muzyka instrumentalna", 2015), „Baczewski Guza Copland", 2016). W latach 2002-2013 był członkiem Gdańskiego Stowarzyszenia Miłośników Muzyki, w latach 2013-2017 wiceprezesem Stowarzyszenia Przyjaciół OSM w Gdańsku, a od roku 2016 jest przewodniczącym Odwoławczej Komisji AM w Gdańsku dla Doktorantów. Otrzymał wiele nagród i wyróżnień za działalność pedagogiczną, popularyzatorską i koncertową, m.in.: List Gratulacyjny Polskiej Filharmonii Bałtyckiej (1998), List Gratulacyjny Konkursu Muzyki Kameralnej – Zakopane (1998), List Gratulacyjny Rektora Akademii

Muzycznej w Gdańsku (2000), List Gratulacyjny Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (2003), List Gratulacyjny Dziekana Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Gdańsku (2004), Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania (2009), Nagroda Indywidualna Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej za szczególny wkład w rozwój edukacji artystycznej w Polsce (2012), List Gratulacyjny Rektora Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni (2014), Nagroda Rektorska III stopnia Rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku (2014, 2016), List Gratulacyjny Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego (2013), List gratulacyjny Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego „Młody Paganini" (2012), Medal Honorowy „Zasłużony dla kultury polskiej" (2014,2015).

(źródło: www2.amuz.gda.pl/andrzej-kacprzak)

Paweł Kukliński ukończył z wyróżnieniem Liceum Muzyczne w Koszalinie w klasie Małgorzaty Kobierskiej oraz Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie Mirosławy Pawlak. Jest laureatem m.in. Międzynarodowego Konkursu Kameralnego im. J. Brahmsa w Gdańsku (1997). Uczestniczył w wielu kursach muzycznych, doskonaląc umiejętności solistyczne m.in. u W. Wiłkomirskiej i E. Zienkowskiego oraz kameralne u H. Meyera (La Salle Quartet), W. Boetchera, M. Mosia. Był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki oraz Medyceuszy Gdańskich. Jako solista i kameralista brał udział w wielu festiwalach muzycznych (Festiwal Talentów Tarnów 1997, Festiwal Wyższych Szkół Muzycznych Hamburg 1998, Tenby Arts Festival 1998, Festiwal Kultur w Teheranie, Festiwale Muzyczne w Płowdiv i Starej Zagorze, Helgolland, Rzymie, Paryżu, Barcelonie, Majorce, Helsinkach, Odessie, Dubrowniku). Jako solista koncertował z wieloma orkiestrami, wykonując utwory Bacha, Vivaldiego, Mozarta, Brucha, Mendelssohna, Wieniawskiego, Lalo, Sibeliusa, Góreckiego, Frołowa, Pärta. Uczestniczył w wielu projektach artystycznych na terenie kraju i za granicą, często jako solista i koncertmistrz (m.in. Tydzień Kultury Polska-Szwecja, widowisko *Opentaniec* do muzyki A. Sztaby). Występował jako solista i kameralista na koncertach oraz festiwalach muzycznych w Danii, Grecji, Litwie, Łotwie, Ukrainie, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Holandii, Belgii, Rosji, Finlandii, Chorwacji, Bułgarii, Mołdawii, Iranie, Czechach, Szwecji, Francji,

Hiszpanii. Od 1999 roku koncertuje jako członek Tria Gdańskiego. W latach 2008-2012 był koncertmistrzem Elbląskiej Orkiestry Kameralnej. W roku 2010 pełnił obowiązki dyrektora naczelnego i artystycznego EOK współpracując m.in. z J. Maksymiukiem, J. Staniendą, A. Klockiem, A. Mysińskim, Ł. Długoszem, P. Pławnerem, Z. Pilchem, A. Zdunikiem, A. Sztabą, M. Sompolińskim, A. Fabrello, J. *Florêncio Juniorem,* M. Caldim, K. Baumanem, Z. Rychertem, A. Szymczewską. Pracuje jako nauczyciel skrzypiec w ZPSM w Gdańsku-Wrzeszczu. Od 1997 r. jest także związany z Akademią Muzyczną w Gdańsku. W roku 2014 uzyskał tytuł doktora habilitowanego, a obecnie jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego AM, gdzie prowadzi klasy skrzypiec i muzyki kameralnej. Regularnie uczestniczy w pracach jury konkursów solowych i kameralnych. Stale występuje jako solista, kameralista oraz koncertmistrz w wielu projektach artystycznych.

(źródło: www2.amuz.gda.pl/pawel-kuklinski)

Elbląska Orkiestra Kameralna została założona w 2007 roku. Jej szefem artystycznym jest Marek Moś. Zespół wykonuje dzieła mistrzów baroku, klasycyzmu, romantyzmu i XX wieku. W repertuarze ma również utwory z pogranicza awangardy, jazzu i muzyki rozrywkowej. Jednym z najważniejszych projektów realizowanych przez orkiestrę jest Festiwal „Muzyka Polska na Warmii i Żuławach". Jego ideą jest prezentacja najsłynniejszych dzieł rodzimej kameralistyki w zabytkowych wnętrzach gotyckich kościołów. Podczas pięciu dotychczasowych edycji festiwalu (2014-2018) wykonano m.in. utwory Wojciecha Kilara, Witolda Lutosławskiego, Andrzeja Panufnika i Fryderyka Chopina, a orkiestrze towarzyszyli uznani soliści: Janusz Wawrowski, Iwona Sobotka, Szymon Komasa, zespół VOŁOSI oraz Marcin Wyrostek z zespołem Coloriage. Orkiestra wielokrotnie uczestniczyła w projektach służących promocji polskich kompozytorów i ich dorobku artystycznego za granicą. Należą do nich: program „Promocja kultury polskiej za granicą – Promesa", dzięki któremu elblązcy muzycy koncertowali m.in. na XXV. Międzynarodowym Festiwalu Zilele Muzicii Noi w Kiszyniowie, XV. Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Afekt w Tallinnie i Tartu, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Autumn Tbilisi w Tbilisi i na Międzynarodowym Festiwalu Dark Music Days w Reykjaviku, oraz program „Kulturalne pomosty", który umożliwił EOK występ w ramach Festiwalu

Indian Summer in Levoca w Lewoczy. Orkiestra prowadzi również działalność nagraniową. Dzięki nawiązaniu współpracy z Krzysztofem Herdzinem powstała płyta *Krzysztof Herdzin – Concerto and Concertino*, której premiera odbyła się we wrześniu 2018. Z kolei współpraca z Leszkiem Możdżerem zaowocowała zarejestrowaniem specjalnie skomponowanego dla EOK utworu *Preludium i fuga na orkiestrę smyczkową*, który znalazł się na płycie *The Very Best Of Leszek Możdżer*. Orkiestra stara się promować polskich kompozytorów młodego pokolenia poprzez dokonywanie premierowych prezentacji ich dzieł. W ramach programu „Zamówienia kompozytorskie" orkiestra w 2017 roku po raz pierwszy wykonała *Koncert na akordeon i orkiestrę smyczkową* Tomasza Opałki, a 2018 roku odbyło się prawykonanie kompozycji Nikoli Kołodziejczyka *Koncert podwójny na saksofon, bandoneon i orkiestrę smyczkową*. Orkiestra ma także w dorobku prawykonania utworów takich twórców, jak Jerzy Maksymiuk, Mikołaj Majkusiak, Lisa Hirsch, Ghenadie Ciobanu czy Cezary Duchnowski. EOK uczestniczy również w programach „Artysta-Rezydent" i „Dyrygent-Rezydent". Duży udział w pracy orkiestry mają przedsięwzięcia o charakterze edukacyjnym. W ostatnich latach realizowano m.in. projekty: „Filharmonia/ostrożnie, wciąga!!!", „Klasyka dla smyka" i „Muzyka dla ucha malucha". Orkiestra została uhonorowana Nagrodą Prezydenta Miasta Elbląga (2008 i 2009), Nagrodą Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego (2010) oraz tytułem Kreatora Kultury (2015). W koncertach EOK uczestniczy rocznie średnio 50 tysięcy osób.

Piotr Jędrzejczyk – patrz s. 12

Niedziela, 24.11.2019, godz. 17:15

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku – Nadbałtyckiego Centrum Kultury

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Warsztaty wykonawstwa muzyki współczesnej

Zespół Kwartludium

Niedziela, 24.11.2019, godz. 18:00

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku – Nadbałtyckiego Centrum Kultury

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY

Zespół Kwartludium:
Dagna Sadkowska – skrzypce
Michał Górczyński – klarnet, klarnet basowy
Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne
Piotr Nowicki – fortepian

PROGRAM

Teoniki Rożynek – *BULB* na klarnet kontrabasowy, fortepian, perkusję, skrzypce, warstwę elektroniczną i wideo

Jan Duszyński – *Deaphone* na skrzypce, fortepian, klarnet basowy, instrumenty perkusyjne z wykorzystaniem VR

Mansoor Hosseini – *Run, run** na skrzypce, klarnet basowy, fortepian i instrumenty perkusyjne

Rafał Ryterski – *Doppelgänger* na skrzypce, fortepian, klarnet basowy, instrumenty perkusyjne z elektroniką i mechanizmami

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Zamówienia kompozytorskie", realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca.

instytut muzyki i tańca

KOMPOZYTORZY

Teoniki Rożynek urodziła się w 1991 roku w Krakowie. Mieszka w Warszawie. Tworzy muzykę zarówno instrumentalną, elektroakustyczną, jak i elektroniczną. Gra na skrzypcach i elektronikaliach. Utwory Rożynek były wykonywane w kraju i za granicą, m.in. w Warszawie (Warszawska Jesień, koncert Musica Electronica Viva (2016), Koncerty Muzyki Nowej (2014-2016), we Wrocławiu (Musica Electronica Nova 2017, Canti Spazializziati #2), Krakowie (Sacrum Profanum 2018, Unsound 2018), w Bydgoszczy, w Czechach (Kravín Rural Arts / Hranice u Malče, 2016 oraz PLATO Ostrava, 2018), w Niemczech (Containerclang #11 w Köln) i w Australii (Bedingo International Festival of Exploratory Music 2017). Współpracowała przy produkcjach filmowych, spektaklach teatralnych i performansach. Rok 2017 rozpoczęła premierą *Hymnu do miłości* (Teatr Polski w Poznaniu), w reżyserii Marty Górnickiej. Za muzykę do tego spektaklu otrzymała nagrodę za Najlepszą Muzykę na 10. Festiwalu Boska Komedia. Skomponowała również muzykę do filmu pełnometrażowego *Wieża. Jasny dzień.* w reżyserii Jagody Szelc (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych: nagroda za debiut, scenariusz i nagroda Odkrycie Festiwalu, Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego Off Camera: Krakowska Nagroda Filmowa w Konkursie Głównym Wytyczanie drogi). Skomponowała muzykę do spektaklu *Listopad* w reżyserii Tomasza Węgorzewskiego, za którą otrzymała wyróżnienie Komisji Artystycznej na III edycji festiwalu Klasyka Żywa. Współpracowała z Katarzyną Kozyrą przy jej najnowszym performansie *Chorus from the "The Ark of Covenant"* w Uppsali w Szwecji. Jest również autorką ścieżki muzycznej do polsko-włoskiej koprodukcji *Sole*, która miała premierę na La Biennale 2019 w Wenecji. Jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie klasie kompozycji Krzysztofa Baculewskiego. Brała udział w kursach i warsztatach kompozytorskich (m. in. Internationales Musikinstitut Darmstadt 2018, kursy mistrzowskie podczas Warszawskiej Jesieni 2017 i 2018, SYNTHETIS 2017 w Radziejowicach, kursy podczas Donaueschingen Musiktage 2016).

*

Punktem wyjścia dla utworu *Bulb* na klarnet kontrabasowy, fortepian, perkusję i skrzypce amplifikowane, warstwę elektroniczną z wideo, live

electronics i oświetlenie będzie światło, a precyzyjniej – różne źródła światła syntetycznego. Na scenie będziemy widzieć czwórkę muzyków, każdy z nich będzie otoczony swoją własną instalacją, złożoną z diod, fotorezystorów i silników krokowych, mającą wpływ na amplifikację instrumentów. Za muzykami będzie stał ekran, na którym pojawi się warstwa wideo. Dźwiękowym materiałem wyjściowym będą nagrania brzmień różnego typu żarówek, wykorzystywane zarówno w partii elektronicznej, jak i instrumentalnej (zinstrumentowane przy użyciu analizy i interpretacji widma). Wykorzystywanie dźwięków pozamuzycznych i z pozoru nieatrakcyjnych stanowi jeden z trzonów warsztatu kompozytorskiego Rożynek, która niejednokrotnie w swoich utworach wykorzystywała nagrania terenowe czy dźwięki maszyn i używała ich do tworzenia warstwy elektronicznej oraz materiału dla instrumentalistów. Użyte w utworze instrumenty będą amplifikowane na dwa sposoby. Z jednej strony zastosowane zostaną mikrofony pojemnościowe, dzięki którym będziemy w stanie precyzyjnie usłyszeć wszystkie wykorzystane techniki gry na instrumentach, z drugiej zaś proste przystawki piezoelektryczne. Przystawki będą częścią instalacji świetlnej. Silniczki krokowe będą zasłaniały i odsłaniały fotorezystory, dzięki którym mikrofony kontaktowe będą się włączać, gdy fotorezystor odnotuje pojawienie się światła. Sygnał z przystawek będzie przetwarzany na żywo. Różne tempa obrotów silników oraz pełna kontrola nad ich ruchem pozwoli stworzyć muzykom dodatkową możliwość ekspresji. Zastosowanie interaktywnej, programowanej w środowisku Max/MSP scenografii stanowi ciekawy rodzaj innowacji, zarówno w zakresie projektowania *stagingu*, jak i wykorzystania prostych mechanizmów elektrycznych w tworzeniu utworów muzycznych. Warstwa wideo zawierała będzie ujęcia różnych źródeł światła. Kompozytorka będzie wykorzystywała przede wszystkim ujęcia momentów włączenia oraz wyłączenia żarówek, pojawiającego się drobnego błędu w dostawie prądu (nieregularne miganie) oraz chwili wypalenia się żarówki. Przy równoczesnym wykorzystaniu warstwy audio tych trzech typów ujęć, ma nadzieję na wytworzenie wyraźnych i nieoczywistych struktur rytmicznych, wynikających z nieprzewidywalnego błędu i będących istotnym elementem formotwórczym dzieła, wykorzystywanym w dalszych fragmentach utworu. Kompozycja może stanowić ciekawe studium łączenia ze sobą różnych, pozornie od siebie

odległych mediów oraz stanowić odbicie aktualnych tendencji w muzyce współczesnej, zakładających równorzędne wykorzystanie aspektów zarówno dźwiękowych, jak i wizualnych.

Teoniki Rożynek

Jan Antoni Duszyński (ur. 1976) jest kompozytorem muzyki autonomicznej, teatralnej i filmowej. Ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie w Uniwersytetcie Muzycznym F. Chopina w Warszawie w klasie Stanisława Moryto, oraz w The Juilliard School of Music w Nowym Jorku w klasie Christophera Rouse'a. Stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej, zdobywca stypendium im. Witolda Lutosławskiego, stypendium Marvina Hamilsha oraz nagrody Gretchaninoff Memorial Prize. Brał udział w mistrzowskich kursach kompozytorskich w Aspen, Colorado prowadzonych między innymi przez Steve'a Mackie i Johna Corigliano. Jest laureatem konkursów kompozytorskich,m.in. za utwór *Odległe miejsce* na baryton i kwartet smyczkowy w konkursie im. Adama Didura, zdobywcą nagrody dla najlepszej muzyki do spektaklu teatralnego *Seksualne Życie Dzikich* na festiwalu Boska Komedia w Krakowie, oraz nagrody za muzykę do spektaklu Nieskończona Historia w konkursie na wystawienie polskiej sztuki współczesnej. Ta sama quasi operowa kompozycja wytypowana była jako najlepsza pośród muzyk do spektakli teatralnych przez miesięcznik Teatr. Jego muzyka do filmu Jack Strong nominowana była do nagrody Złoty Orzeł. W 2017 roku Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego wyróżnił Duszyńskiego nagrodą za najlepszą muzykę do spektaklu *Robert Robur* wystawianego w TR Warszawa. Latem 2018 roku został zaproszony do kultowego teatru The Wooster Group w Nowym Jorku na kompozytorską rezydencję, która zaowocowała stworzeniem muzyki do trzech spektakli teatralnych. Jan Duszyński ma w dorobku kilkadziesiąt ścieżek dźwiękowych do spektakli teatralnych i filmów. Współpracuje z takimi reżyserami jak Krzysztof Warlikowski (*Francuzi*), Władysław Pasikowski (*Pokłosie*, *Jack Strong*), Agnieszka Glińska (*Iwona księżniczka Burgunda*, *Wiśniowy Sad*), Piotr Cieplak (*Królowa Śniegu*, *Nieskończona Historia*), Krzysztof Garbaczewski (*Burza*, *Makbet*, *Seksualne Życie Dzikich*), Michał Zadara (*Wszyscy byli odwróceni*, *Szalona lokomotywa*, *Biblia*). Z Barbarą Wysocką zrealizował w monachijskim teatrze Kammerspiele przyjęty z niezwykłym

entuzjazmem projekt *Wozzeck/Woyzeck*. Także w Monachium miała miejsce premiera jego opery *Hiob* zamówionej przez Bayerische Staatsoper. W ostatnich latach realizował też zamówienia polskich zespołów takich jak Kwartet Smyczkowy im. Witolda Lutosławkiego, Kwartludium, Duo Twogether, orkiestra Aukso, Kwintet Transemble, orkiestra symfoniczna Narodowego Forum Muzycznego, orkiestra Filharmonii Podlaskiej, Sinfonia Varsovia. W 2017 we Wrocławiu miała miejsce premiera jego *I Symfonii*.

*

Deaphone (od deaf phone, głuchy telefon). Od kilku lat fascynuje mnie Wirtualna Rzeczywistość, technologia pozwalająca odbiorcy znaleźć się w przestrzeni w pełni zorganizowanej przez jej twórcę. Wydaje mi się, że wynalazek ten może mieć ciekawe zastosowanie w świecie muzyki współczesnej. Chciałbym wykorzystać go, by doświadczenie odbioru utworu skonfrontować z doświadczeniem gry. Gry, którą podejmie jeden ze słuchaczy, być może zupełnie przypadkowy, a która będzie miała wpływ na kształt kompozycji. Chciałbym, by przeżycie pozostałych słuchaczy było podobne do stanów, które ma się obserwując zmagania gracza z grą właśnie. Dla mojego dwunastoletniego syna kontakt ze światem gier odbywa się właśnie zazwyczaj w dwojaki sposób: bierny lub czynny. Wydaje mi się, że jest to ciekawy i bardzo aktualny fenomen. W grę się gra, ale także z wielkim napięciem obserwuje się (np. na *youtubie*) poczynania innych graczy. Jednym z możliwych scenariuszy dla kompozycji byłby rodzaj głuchego telefonu. Wybrany widz, nazwijmy go graczem, staje przed zespołem, wkłada gogle VR wyposażone w słuchawki i mikrofon. Wyświetlana jest mu prosta instrukcja: ma za pomocą swojego głosu przekazać zespołowi to, co słyszy (głos gracza będzie więc odpowiednio wzmocniony). Zaczyna się od prostych dźwięków granych przez uprzednio zeskanowanych członków zespołu (zeskanowanych, czyli uprzednio nagranych kamerą 3D, np Kinnect, szeroko dostępnym akcesorium do konsoli xbox). Dźwięków krótkich, długich, głośnych, cichych, dynamicznie rosnących i cichnących. Potem dochodzą proste motywy. Niektóre dźwięki nie są czysto muzyczne; mogą to być odgłosy zwierząt, zjawisk naturalnych, jak szum wiatru, deszcz, grzmot pioruna, etc. Mogą

też pojawić się słowa, a nawet zdania. Całość miałaby ułożyć się w rodzaj serii, tworzącej kompozycję. Gracz powtarza to, co słyszy w słuchawkach, a zespół z kolei powtarza to, co słyszy od gracza. Utwór wpisuje się tu w renesansową tradycję wykonawstwa polichóralnego. Całość trzyma w ryzach, zintegrowany ze ścieżką ze słuchawek, metronomiczny puls wykonywany na żywo na instrumentach perkusyjnych przez członka zespołu. To, jak zabrzmi kompozycja zależy więc od inwencji gracza, ale też fantazji zespołu. Utwór z każdym wykonaniem będzie z pewnością różnił się od swoich poprzednich wersji. Zasadniczo materiał video widziany byłby jedynie przez gracza, ale oczywiście istnieje możliwość projektowania tego samego obrazu na ekran, widzialny dla pozostałych słuchaczy. Nie jest to jednak konieczne. Chciałbym, aby efektem tego muzycznego eksperymentu była kompozycja stworzona wspólnie z odbiorcą. Dzieło otwarte, prowokujące rozważania na temat tego, gdzie zaczyna się, a gdzie kończy pojęcie koherentnego utworu muzycznego? Chciałbym również, by wykonanie i jego odbiór było dobrą zabawą! Współtwórcą warstwy VR kompozycji będzie Maciej Gniady, artysta multimedialny i jednocześnie programista znający środowisko silnika graficznego Unity. Czyli, innymi słowy, artysta ten będzie odpowiedzialny za stworzenie trójwymiarowych grafik, które będzie widział gracz – uczestnik koncertu. Grafiki zostaną zaprogramowane w oparciu o dostarczony przeze mnie materiał video – nagranie prób z członkami zespołu Kwartludium.

Jan Antoni Duszyński

Mansoor Hosseini – szwedzki kompozytor awangardowy, studiował kompozycję w konserwatoriach w Paryżu, Brukseli i Göteborgu. W tej ostatniej uczelni odbył także studia w dziedzinie filmu i muzyki filmowej. Spejcalizuje się w muzyce teatralnej, inspirując się sztukami walki, sztukami wizualnymi i tańcem współczesnym. Studia pod kierunkiem kompozytorów takich jak Yoshihisa Taïra i Georges Aperghis, zachęciły go do kontynuowania wytyczonego przez nich kierunku. W 2007 roku założył Themus Ensemble, dla którego stworzył kilka kompozycji nawiązujących do własnego konceptu muzyki teatralnej. Mając jako wykonawca za sobą doświadczenie w dziedzinie improwizacji, wprowadza ten element do swoich utworów, posługując się notacją prowadzącą do osiagnięcia efektu

"improwizacji kontrolowanej". Problemy notacji oraz komunikacji między kompozytorem i wykonawcą są także tematami jego wykładów. Jako autor muzyki i scenariuszy do kilku krótkich filmów współpracował z artystami nurtu video i visual art w Europie i Ameryce Południowej, m.in. z Isabel del Pulgar (Hiszpania), Liną Hvoslef (Nirwegia) i Dianą Drubay (Niemcy/Francja).

*

Run, Run to utwór, który przedstawia realną i/lub emocjonalną ucieczkę z jakiegoś miejsca lub od czegoś. Rzecz jest o biegu, by się przed kimś ukryć, lub – metaforycznie – o ucieczce od siebie. Partie opowiadające o ucieczce utrzymane są w skrajnej dynamice fff, podczas gdy fragmenty odnoszące sie do ukrywania się są spokojniejsze, lecz także niepozbawione napięcia. Istotą utworu jest ukazanie kontrastu pomiędzy lękiem, który towarzyszy ucieczce i ukrywaniu się, o towarzyszącym tym stanom konfuzji i niepewności.

Mansoor Hosseini

Rafał Ryterski – kompozytor, artysta multimedialny (autor instalacji, projektów dźwiękowych, kompozycji audiowizualnych), menadżer. Urodził się w 1992 roku w Gdyni. Synteza różnych stylów, z których czerpie, jest znakiem rozpoznawczym jego dzieł. W swojej muzyce wyróżnia trzy główne tendencje estetyczne: usterkę, hałas i idm. Chociaż nie stroni od pisania muzyki akustycznej, jest przyzwyczajony do korzystania z mediów elektronicznych i cyfrowych. Daje mu to możliwość poszukiwania nowych tożsamości dla instrumentów akustycznych. Oprócz komponowania zajmuje się także organizacją koncertów i edukacją muzyczną w zakresie nowej muzyki. Ukończył kompozycję ze specjalizacją multimedialną w Uniwersytecie Muzycznym F. Chopina w Warszawie (2017). Studiował u Krzysztofa Baculewskiego, Barbary Okoń-Makowskiej i Sławomira Wojciechowskiego. Od 2017 roku studiuje kompozycję w The Royal Academy of Music w Aarhus, w klasie Juliana Hodkinson, Simon Steen-Andersen i Niels Rønsholdt. Swoją edukację rozwija także na różnych kursach i sympozjach, np. w ramach programu Next Generation podczas Donaueschinger

Musiktage (2016, 2017), letnich kursach muzycznych w Darmstadt (2017). Sam uczy kompozycji, projektowania dźwięku (sound designe) i technologii muzycznej. W latach 2017-2018 pracował jako kompozytor i specjalista w dziedzinie psychoakustyki w ramach projektu Nightly application. Jego muzyka była wykonywana przy wielu okazjach – na przykład na festiwalach Digitalna Rewolucja w muzyce (Warszawa, 2015), VI Dni Nowej Muzyki (Gdańsk, 2016), Licencje festiwalowe (Paryż, 2015), Warszawska Jesień (Warszawa 2016, 2017, 2018), Elementi (Kraków, 2017). Organizuje także duże imprezy muzyczne na własną rękę, np. koncert Atlas / Łąka (Warszawa, 2015m wspólnie z Chórem Akademickim Uniwersytetu Warszawskiego). W 2017 roku przygotował w Warszawie premierę własnej opery *Anonymous*.

*

Doppelgänger na 4 instrumenty, mechanizmy elektryczne oraz elektronikę (tytuł roboczy) to utwór-instalacja, hybrydowe dzieło elektroakustyczne, wykorzystujące instrumenty akustyczne, ich elektryczne przedłużenia w postaci zmechanizowanych automatów oraz dźwięki elektroniczne. Kompozytor od wielu lat bada za pomocą sztuki audiowizualnej pojęcie tożsamości, zarówno w znaczeniu muzycznym (pytania o gatunki muzyczne, tożsamość instrumentów, tożsamość wykonawców) jak i psychologicznym oraz socjologicznym (czym jest płeć, anonimowość, jak zmienia się nasze zachowanie w internecie itd.). Dzieło to wpisuje się w nurt owych poszukiwań, jednak korzysta z rzeczywistych, fizycznych (w przeciwieństwie do abstrakcyjnych kodów dźwiękowych czy też fenomenów psychologicznych) rozwiązań – wykonawcy są „rozszerzani" poprzez mechanizmy zainstalowane na dodatkowych instrumentach umieszczonych obok wykonawców. Sytuacja ta otwiera kompozytora na nowe sytuacje muzyczne, ale także znaczeniowe – czy instrumentaliści są dzisiaj w ogóle potrzebni? A może maszyny pozwolą nam na dokonywanie niemożliwego, tym samym usuwając nasze ułomności? Zapewne nie uda się jednoznacznie odpowiedzieć na te pytania poprzez muzykę, jednakże ich postawienie jest pierwszym krokiem do ustalenia granic, gdzie kończy się wykonawstwo, a zaczyna praca maszyn.

Rafał Ryterski

WYKONAWCY

Zespół **Kwartludium** powstał w 2002 roku. Współtworzą go Dagna Sadkowska (skrzypce), Michał Górczyński (klarnet, karnet basowy), Paweł Nowicki (instrumenty perkusyjne) oraz Piotr Nowicki (fortepian). Muzycy od początku swojej działalności skupiają się na wykonywaniu muzyki najnowszej, stwormzonej specjalnie na ten unikatowy skład instrumentalny. Kwartludium dokonało licznych prawykonań utworów polskich i światowych. Istotne miejsce w działalności zespołu zajmuje również współczesna muzyka improwizowana. Kwartludium posiada w swoim repertuarze kompozycje graficzne i intuitywne najwybitniejszych przedstawicieli muzyki nowej: Karlheinza Stockhausena, Romana Haubenstock-Ramatiego, Bogusława Schaeffera, Corneliusa Cardew czy Dubravko Detoniego. Zespół występował w Stanach Zjednoczonych, Australii, Korei Pd., Chinach, Wielkiej Brytanii, we Włoszech, w Portugalii, Belgii, Holandii, Niemczech, Danii, Finlandii, Norwegii, Słowacji, Gruzji, na Ukrainie, w Rosji i Turcji. Muzycy koncertowali m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Festiwalu Dialogu Czterech Kultur w Łodzi, Unsound w Krakowie i w Nowym Jorku, Beijing Modern Music Festival, Festiwalu Prawykonań w Katowicach, Ensemble Europa w Kolonii, C3 w Berlinie, Open Form Festival w Kopenhadze, Loop Festival w Brukseli, Nuove Musiche Festival w Palermo, Musica Viva Festival w Lizbonie, Kontrasty we Lwowie, na Festiwalu Tradycji i Awangardy Muzycznej Kody w Lublinie, Musica Polonica Nova we Wrocławiu, Musica Moderna w Łodzi, Festiwalu Audio-Art w Krakowie, Festiwalu Muzyki Improwizowanej Ad Libitum w Warszawie, Dniach Muzyki Nowej w Gdańsku.

W 2007 roku Kwartludium zostało laureatem Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska". Zespół nagrał trzy płyty zrealizowane przez wydawnictwo fonograficzne DUX oraz płytę nagraną we współpracy z Michałem Jacaszkiem pt. *Catalogue des arbres* wydaną przez brytyjską wytwórnię Touch. W 2015 roku nakładem wytwórni Requiem Records ukazała się płyta zespołu pt. *Hammond Project* nagrana wspólnie z organistą i kompozytorem Dariuszem Przybylskim. W 2009 roku Kwartludium obok 21 najciekawszych obecnie zespołów specjalizujących się w wykonawstwie muzyki współczesnej wzięło

udział w prestiżowym europejskim projekcie „Re:New Music" propagującym wyróżnionych kompozytorów europejskich. W 2012 roku zespół ponownie zaproszono do nowego europejskiego programu New Music: New Audiences, w ramach kontynuacji projektu Re:New Music. W 2014 roku zespół powołał do życia Fundację Muzyki Nowej Kwartludium, która regularnie zamawia nowe utwory u polskich i zagranicznych kompozytorów.

Poniedziałek, 25.11.2019, godz. 19:00

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku
– Nadbałtyckiego Centrum Kultury

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY

Zarębski Piano Trio:

Danuta Kulisz – skrzypce

Miłosz Drogowski – wiolonczela

Witold Kawalec – fortepian

PROGRAM:

Bohdan Riemer – *Interludia* (wybór), *Rezonujące zwierciadło*

Marcin Kopczyński – *Preludium i toccata*

Sławomir Stanisław Czarnecki – *Perseidy*

Hanna Kulenty – *Sierra*

Piotr A. Komorowski – *Trio fortepianowe**

KOMPOZYTORZY

Bohdan Riemer, urodzony w Wilnie (1937), jest absolwentem biologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (1959) i kompozycji (1967) w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu (1937, klasy Tadeusza Szeligowskiego i Floriana Dąbrowskiego). Pracował jako wykładowca i konsultant w różnych placówkach oświatowych i kulturalnych, w tym w Państwowym Liceum Muzycznym w Bydgoszczy, w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy i w Słupsku, później w Instytucie Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Jego twórczość kompozytorska obejmuje utwory instrumentalne o różnej obsadzie oraz wokalne, z których wiele było wykonywanych na koncertach i festiwalach krajowych. Dużą część dorobku kompozytora stanowią utwory na chór a cappella, niejednokrotnie wykonywane przez różne zespoły w kraju i za granicą. Jest laureatem konkursów kompozytorskich, w tym Konkursu Młodych Kompozytorów ZKP (1968 – jedno z czterech równorzędnych wyróżnień), konkursów kompozytorskich na instrumenty dęte w Szczecinku (1977 i 1979 – II nagrody), Konkursu Kompozytorskiego z okazji 700-lecia Sopotu (1983 – II nagroda), Konkursu Kompozytorskiego im. Juliusza Rogera w Katowicach (1995 – wyróżnienie), Konkursu Kompozytorskiego w Rumii (2003 – I wyróżnienie). Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich; za swoją wieloletnią działalność artystyczną został uhonorowany odznaką Zasłużony Działacz Kultury (1979), Złotym Krzyżem Zasługi (1987) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2002).

*

Interludia to zbiór dwunastu miniatur, które można traktować jako cykl, albo też jako kompozycje samodzielne. W celu nadania indywidualnej ekspresji poszczególnym utworom starałem się różnicować je pod względem faktury, tempa, rodzaju ruchu, a zwłaszcza struktur interwałowych użytych do budowy akordów i układów melicznych. Konstruowane według określonych zasad, lecz różne dla każdego z utworów układy interwałów dają możliwość uzyskania zamierzonego kolorytu brzmienia. Struktury te różnią się liczbą dźwięków i układem interwałów, a wspólną

cechą większości z nich jest możliwość transponowania o odpowiednie odległości w celu wykorzystania wszystkich dźwięków stroju temperowanego. Przykładem takiej organizacji materiału dźwiękowego jest *Interludium 1*, które zbudowane jest ze struktury czterodźwiękowej otrzymanej z dwóch trytonów położonych w bliskiej odległości od siebie. Występują tu trzy położenia transpozycyjne tego czterodźwięku, z których jedno jest stałe, albowiem z jego dźwięków utworzone jest basowe ostinato.

Zupełnie inny klimat harmoniczny występuje np. w *Interludium 5*, które zbudowane jest z sześciodźwięku otrzymanego z dwóch trójdźwięków zwiększonych będących w odległości półtonu od siebie. Powstała w ten sposób skala o interwałach 1 3 1 3 1 (cyfry oznaczają liczbę półtonów), występuje w dwóch uzupełniających się do dwunastodźwięku położeniach. W *Interludium 10* powyższa skala występuje w postaci naprzemiennych akordów sześciodźwiękowych, co wyraźnie słyszalne jest zwłaszcza w epizodach o charakterze chorałowym. W niektórych przypadkach podstawą współbrzmień są nakładające się sąsiednie półtony (wąskopasmowe klastery lub ich przewroty) symetrycznie rozłożone w skali wysokościowej. Takie chromatyczne struktury stanowią podstawę budowy *Interludium 6* oraz *Interludium 9*. W *Interludium 4* spotykamy ośmiodźwięki powstałe w wyniku równoczesnego brzmienia dwóch czterodźwięków zmniejszonych. Mają one układ symetryczny. W kulminacji dołącza do nich trzeci czterodźwięk, tworzący wspólnie z nimi akord dwunastodźwiękowy. Opisane wyżej struktury są nasycone dysonansami, natomiast bardziej konsonansowe brzmienia spotykamy w *Interludium 7*, gdzie akordy zbudowane są z niepełnej skali całotonowej oraz jej transpozycji, oraz *w Interludium 1*, w którym przeważa sześciodźwięk diatoniczny złożony z szeregu kwint lub kwart, a jedynie kilka epizodów utworzonych jest z siedmiodźwięku o budowie tercjowej. Podobne łączenie różnych modeli strukturalnych spotykamy w *Interludiach* 2., 3., 8., 12., co wiąże się również z bardziej złożoną budową formalną tych utworów.

*

Rezonujące zwierciadło. Tytuł określa specyficzne elementy konstrukcji utworu, bowiem wybrzmiewający rezonans strun jest jednym ze środ-

ków rozładowania napięcia, zastępującym ciszę. Natomiast określenie zwierciadło odnosi się do zasady organizacji materiału dźwiękowego. Na przestrzeni całego utworu nie ma bowiem żadnego odstępstwa od lustrzanego odbicia interwałów względem stałej osi symetrii. Wszystkie dźwięki, akordy, ruchy melodyczne grane jedną ręką wykonawcy są w tym samym czasie grane drugą ręką w kierunku przeciwnym. Zastosowanie tak z pozoru absurdalnej zasady było dla mnie jednocześnie eksperymentem, prowokacją, a przede wszystkim zabawą, w której pomimo narzuconych sobie ograniczeń starałem się uzyskać ekspresję, oscylującą pomiędzy patosem, sentymentalizmem, a groteską. Każdy z wymienionych odcieni ekspresyjnych może być traktowany bardziej lub mniej serio w dowolnym miejscu utworu. Określenie użyte w podtytule: ballada należy rozumieć jako pastisz, a nawet parodię gatunku typowego dla epoki romantyzmu.

Bohdan Riemer

Marcin Kopczyński urodził się w 28 marca 1973 r. w Inowrocławiu. Ukończył z wyróżnieniem Państwową Szkołę Muzyczną w Inowrocławiu w klasach fortepianu i rogu. W 1998 r. otrzymał dyplom bydgoskiej Akademii Muzycznej z kompozycji (w klasie F. Woźniaka, z wyróżnieniem) i teorii muzyki. W 2010 r. uzyskał stopień doktora sztuki w specjalności kompozycja i teoria muzyki, w 2018 r. – stopień doktora habilitowanego. Obecnie jest adiunktem w macierzystej uczelni. Dwukrotnie był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki. W 1997 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Inowrocławia. W 2000 r. jego 8-głosowy motet *In Te Domine speravi* (1996) znalazł się w finale konkursu New London Choir Choral Composition Prize. W 2010 i 2018 r. otrzymał Nagrodę Rektora AM w Bydgoszczy, a w 2011 r. stypendium artystyczne Prezydenta Inowrocławia. W 2013 r. został laureatem Europejskiego Festiwalu Akademii Muzycznych w Warszawie. Otrzymał także Dyplom Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za szczególny wkład w rozwój szkolnictwa artystycznego (2013). Kilkakrotnie był wyróżniany jako animator kultury przez Prezydenta Inowrocławia (1997, 2008, 2015, 2017). W 2017 został uhonorowany dyplomem „za wysoki kunszt artystyczny" na XXIX Międzynarodowym Festiwalu „Janwarskije Muzykalnyje Wiecziera" w Brześciu (Białoruś). Jest autorem kilkudziesięciu kompozycji na różne składy wykonawcze. Jego utwory

i opracowania były wykonywane w kraju i za granicą, m. in. na festiwalach Coral de Turon, Festival Internacional de Musica de Cantabria (Hiszpania), International Sacred Music Choir Competition in Vilnius (Litwa), Festiwal Muzyki Polskiej w Gyor (Węgry), Europe Month in Saudi Arabia 2016, XII International Music Festival Art Duo Prague w Pradze (Czechy), XXIX International Festival „January musical parties" w Brześciu (Białoruś), III Spotkania Młodzieży Polskiej i Ukraińskiej we Lwowie (Ukraina), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Sakralnej Gaude Mater w Częstochowie, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Kamieniu Pomorskim, Musica Moderna w Łodzi, Międzynarodowy Festiwal La Folle Yournee de Varsowie, Międzynarodowe Forum Pianistyczne w Sanoku (2012, 2013, 2017). Jego utwory i opracowania wykonywali i nagrywali m.in. soliści: Ingrida Gapova, Małgorzata Ratajczak, Krzysztof Meisinger, Radosław Sobczak, oraz dyrygenci – Agnieszka Duczmal, Jerzy Salwarowski, Jan Łukaszewski, Włodzimierz Siedlik, Zygmunt Rychert, Mieczysław Nowakowski, Jerzy Kosek, Miroslav Skoryk, Piotr Wajrak, Aleksander Gref, Paweł Radziński, Michał Dworzyński. Kompozycje Kopczyńskiego zostały utrwalone na kilku płytach CD.

*

Preludium i toccata (2016) to dyptyk o dwóch kontrastujących częściach – impresjonistyczne, tajemnicze preludium z charakterystycznymi echowymi wybrzmieniami oraz efektowna „perkusyjna" toccata, zwieńczona kulminacją. Utwór istnieje też w wersji na fortepian i perkusję, poszerzony o środkową część improwizacyjną. W 2018 r. Witold Kawalec wykonał po raz pierwszy obie wersje kompozycji – perkusyjną z Piotrem Biskupskim dwukrotnie w Bydgoszczy oraz solową – w Strzelcach Opolskich.

Marcin Kopczyński

Sławomir Stanisław Czarnecki (ur. 1949), w latach 1969-74 odbył studia muzyczne z zakresu teorii i kompozycji w warszawskiej uczelni w klasach Piotra Perkowskiego i Romualda Twardowskiego. W latach 1980-81 kontynuował studia u Oliviera Messiaena w Paryżu jako stypendysta rządu francuskiego. Jest laureatem 17 konkursów kompozytorskich krajowych

i zagranicznych. Za *Symphonie concertante* w 1980 roku otrzymał nagrodę miasta Darmstadt, a w 1997 uzyskał nagrodę miasta Gdańska z okazji 1000-lecia miasta *za Hymnus Gedanensis* na chór i orkiestrę. W tymże roku otrzymał także nagrodę stowarzyszenia ZAiKS za *Hombark-concerto* na skrzypce i orkiestrę kameralną. Dotychczasowa twórczość kompozytora zgromadzona jest w sześćdziesięciu opusach, wśród których znajdują się utwory solowe, kameralne, symfoniczne i kantatowe. Obok pracy twórczej zajmuje się też pedagogiką. Jest profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Za swoją działalność został uhonorowany Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, srebrnym Medalem Gloria Artis i prezydenckim Złotym Medalem za Długoletnią Służbę. Sezon 2017-2018 był jubileuszowym okresem pracy twórczej i artystycznej: pięćdziesiąt lat temu powstała i została wykonana na Jasnej Górze w Częstochowie jego pierwsza kompozycja – *Canzona da chiesa* na skrzypce i organy. Obecny okres twórczości można określić jako należący do nurtu po-modernistycznego, gdzie tradycja jest istotnym czynnikiem kształtującym estetykę. Kompozytor określa to słowem „analogizm". Ważne jest dla niego poczucie piękna, które prowadzi do ogólnego dobra. Istotnymi czynnikami są inspiracje tradycyjnymi wartościami muzycznymi i kulturowymi, takimi jak chorał gregoriański w utworach o charakterze religijnym (*Msza Jasnogórska* op.37, *Hymny ku czci M.B.* op.45), czy muzyka narodowa i ludowa w utworach o charakterze świeckim (*Hombark-concerto* op.32, *Concerto Lendinum* op.44, uwertura koncertowa *Cervus Elaphus* op.53). We wszystkich tych utworach intencją kompozytora jest, aby zarówno dla wykonawców jak i dla słuchaczy, słowa „fascynacja" czy „zauroczenie" pięknem muzycznym, pięknem dźwięku, nabrały szczególnego znaczenia.

*

Trio *Perseidy* to kompozycja z przesłaniem patriotycznym. W tytule odnosi się, poprzez poetyckie i metafizyczne skojarzenie, do walk Polaków o wolność. Kompozycja była pisana w sierpniu 2015 roku, miesiącu szczególnym dla Polski ostatniego stulecia. To sierpniowe walki i zwycięstwo w 1920 roku, to ważne w naszych dziejach Powstanie Warszawskie, wresz-

cie fenomen i zwycięstwo społecznego ruchu Solidarność. Umiłowanie Ojczyzny i wolności było jednak, jak wiemy, okupione licznymi ofiarami. Bohaterowie tych walk poświęcali swoje życie – rozbłyskali i spalali się jak spadające Perseidy sierpniowe, które wówczas, późnym wieczorem, obserwowałem na tatrzańskim rozgwieżdżonym niebie, siedząc przy ogrodowym stoliku z powstającą partyturą tria. Polskość kompozycji jest zakodowana głównie w rysunku melicznym i rytmicznym. W części I temat główny oparty jest o skalę „podhalańską", a w oktawowej instrumentacji fletu i wiolonczeli widać nawiązanie do podobnego zabiegu w *II Kwartecie smyczkowym* Karola Szymanowskiego. W części II motywika nawiązuje do charakteru kujawiakowo-mazurkowego. Część III, toccatowa, oparta jest na motywach „krzesanych" i „ogrywkowych" prymisty kapeli góralskiej. Całość kompozycji leży w estetyce po-modernistycznej, charakterystycznej dla mojej twórczości ostatnich 25 lat, gdzie nawiązanie do tradycji, jak barokowa motoryka i odcinkowość formy, ludowe pochodzenie wątków melicznych, czy quasi neo- tonalność harmoniczna, łączy się ze swobodnym korzystaniem ze zdobyczy okresu modernistycznego XX wieku, takich jak repetytywność, minimal- music, harmonia strukturalna, sonorystyczna czy spektralna.

Sławomir Czarnecki

Hanna Kulenty (ur. w 1961 roku w Białymstoku), od 1992 r. mieszka w Warszawie i w Arnhem (Holandia). W latach 1980-86 studiowała kompozycję pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie. W latach 1986-88 kontynuowała studia kompozytorskie u Louisa Andriessena w Królewskim Konserwatorium Muzycznym w Hadze. Uczestniczyła w kursach kompozytorskich organizowanych przez PTMW oraz w Międzynarodowych Letnich Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt. Od 1989 r. pracuje jako wolny kompozytor, realizując liczne zamówienia i korzystając ze stypendiów twórczych. Daje również wykłady w różnych instytucjach muzycznych, konserwatoriach i na kursach. W 1990 r. przez rok była guest composer Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) w Berlinie. W 1998 r. została zaproszona przez trzy uniwersytety w Los Angeles. W latach 1999/2000 pełniła funkcję composer-in-residence przy Het Gelders Orkest w Holandii. W listopadzie 2000 r. Radio Niemieckie w Kolonii zorganizowało jej koncert

monograficzny (wydany na CD "Arcs & Circles"). W 2004 r. była wykładowcą podczas festiwalu Other Minds 10 w San Francisco. Brała udział w pracach jury podczas Münchener Biennale w 1995 r., Gaudeamus Music Week 2002 w Amsterdamie oraz IX Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Kazimierza Serockiego w Warszawie w 2004 r. Została również zaproszona do jury VI edycji International New Chamber Opera Competition "Orpheus-Luciano Berio 2003-04" w Spoleto. W 1985 roku otrzymała II nagrodę na Europejskim Konkursie Młodych Kompozytorów w Holandii za utwór *Ad unum*, a w 1987 roku Nagrodę Artystyczną Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego (II klasy). Tego samego roku zdobyła II nagrodę na Konkursie Koła Młodych ZKP za *Ride*. Jest także laureatką nagród konkursów kompozytorskich organizowanych przez Oddział Warszawski ZKP – za *Quinto* (I nagroda, 1986), *Breathe* (I nagroda, 1987), *Cannon* (III nagroda, 1988) oraz *aaa Tre* (II nagroda, 1989). W 2003 r. uzyskała pierwszą lokatę na 50. Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO za *Koncert na trąbkę i orkiestrę* oraz Medal Mozartowski Międzynarodowej Rady Muzycznej przy UNESCO.

(źródło: www.hannakulenty.com)

*

Sierra to po hiszpańsku góra i marka samochodu Ford. Tak się składa, że utwór to ciągłe wzrastanie do kulminacji, do osiągnięcia jakiegoś szczytu, niekoniecznie góry... Bardziej metafizyczna zaduma i trans w tej wspinaczce. Samochodem Sierra rozbiłam się w 1992 roku. W wypadku zginęła moja dziesięcioletnia córka. To również metafizyczna zaduma i wspinaczka do ułożenia sobie tego bezwzględnego balansu wszechświata i w głowie i w duszy. Pisząc ten utwór poczułam ulgę.

Hanna Kulenty

Piotr A. Komorowski, ur. w 1977 roku w Łęczycy, edukację muzyczną rozpoczął w Państwowej Szkole Muzycznej I i II w Kutnie, do której uczęszczał w latach 1989-1997. W latach 1997-2002 studiował teorię muzyki na Wydziale Teorii Muzyki i Kompozycji w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Od 2002 kontynuował studia na tym samym wydziale w klasie kompozy-

cji Marka Jasińskiego; naukę ukończył w 2005 roku. W 2010 roku obronił w Akademii Muzycznej w Krakowie pracę doktorską w zakresie kompozycji zatytułowaną *Utwór symfoniczny pt. 'Rozbłyski' jako przykład zastosowania CAC w moim języku kompozytorskim*. W latach 1992-1993 brał udział w Warsztatach Muzyki Jazzowej w Puławach organizowanych przez Polskie Stowarzyszenie Jazzowe. W 2007 uczestniczył w warsztatach „Identity of Sound" prowadzonych przez znanego serbskiego kompozytora Miroslava 'Mišę' Savicia, w ramach Festiwalu BELEF'07 w Belgradzie, którego efektem była wspólna kompozycja elektroniczna *Harmonia Mundi*. Został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej" (2016). W 2010 roku Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej rekomendowało utwór *Rozbłyski* do wykonania podczas Światowych dni Muzyki „Zagrzeb 2011". Jest laureatem konkursu Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich (2007), II nagrody na V Międzyuczelnianym Konkursie na Fugę organizowanym przez Akademię Muzyczną w Bydgoszczy (2000) oraz stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2001). Od 2003 r oku jest zatrudniony w Instytucie Edukacji Muzycznej (obecnie Wydział Edukacji Muzycznej) Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, a także w Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. im. Karola Kurpińskiego w Kutnie. Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich. Od 2011 roku pełni funkcję prezesa Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Związku Kompozytorów Polskich. Jest również jednym z pomysłodawców i organizatorem Festiwalu Muzyki Współczesnej NOWA MUZYKA, odbywającego się od 2013 roku w Bydgoszczy. Jego muzyka wykonywana była wielokrotnie w kraju i za granicą. W ostatnim czasie skupia się na zagadnieniach związanych z wykorzystaniem komputerowo wspomaganej kompozycji (CAC) w procesie twórczym. Działa także jako tłumacz wolnego oprogramowania. Spolszczył programy tj. GNU Solfege, MuseScore i Frescobaldi.

*

Trio fortepianowe skomponowałem w 2019 roku i dedykowałem muzykom Zarębski Piano Trio.

Piotr A. Komorowski

WYKONAWCY

Danuta Kulisz jest absolwentką Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Zenona Brzewskiego w Warszawie. W 2014 roku ukończyła z wyróżnieniem Uniwersytet Muzyczny F. Chopina w Warszawie w klasie skrzypiec Jana Staniendy. obecnie jest skrzypaczką NFM Filharmonii Wrocławskiej. Od 2014 roku gra również w zespole kameralnym Elliptique Ensemble, który realizuje przedsięwzięcia nawiązujące do aktywności orkiestrowej i kameralnej, prowadząc warsztaty dla instrumentalistów orkiestr kameralnych szkół muzycznych. Jest laureatką krajowych i międzynarodowych konkursów skrzypcowych oraz kameralnych, m.in. Wildflower Music Showcase International Recording Competition for Chamber Music, Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Yurmala na Łotwie (II Nagroda) oraz Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Juliusza Zarębskiego w Warszawie (I i III Nagroda). Była także półfinalistką 19th Jeunesses International Music Competition w Bukareszcie. Swoje umiejętności doskonaliła na wielu kursach muzycznych pod kierunkiem takich artystów jak Mirosław Ławrynowicz, Jan Stanienda, Petru Monteanu, Edward Zienkowski, Konstanty Andrzej Kulka, Szymon Krzeszowiec, Matis Vaytsner, Tomasz Tomaszewski, Jose Gallardo, Alexander Gebert, Katarzyna Jankowska, Maja Nosowska. W 2019 roku grała w prestiżowej Lucerne Academy Orchestra,współpracując z takimi dyrygentami i kompozytorami jak Wolfgang Rihm i George Benjamin. Była również czterokrotną stypendystką Kursów Muzycznych w Goch w Niemczech, a w 2014 roku uczestniczyła w pracach akademii orkiestry Sinfonia Varsovia. Jako solistka i kameralistka koncertowała w Estonii, Francji, Holandii, Niemczech, Szwecji, Szwajcarii i we Włoszech, a także w wielu polskich filharmoniach.

Miłosz Drogowski, urodzony w Inowrocławiu, gdzie do 18 roku życia kształcił się pod kierunkiem Renaty Marzec, ukończył studia w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie Andrzeja Bauera i jego asystenta Bartosza Koziaka oraz na Uniwersytecie Sztuki w Bernie w klasie Louise Hopkins, otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W trakcie sezonu artystycznego 2014/2015 był wiolonczelistą Międzyna-

rodowej Akademii Ensemble Modern we Frankfurcie. Obecnie, jako członek Towarzystwa im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, współtworzy nowo powstały zespół muzyki nowej Chain Ensemble oraz pracuje w NFM Filharmonii Wrocławskiej. Edukację uzupełniał pracując pod kierunkiem takich muzyków jak Lucas Fels (Arditti Quartet), Corina Belmcea (Belcea Quartet), Hatto Beyerle (Alban Berg Quartet), Kazimierz Michalik, Julius Berger, Umberto Clerici, Arto Noras, Miklos Perenyi i innych. Jest szczególnie zainteresowany muzyką nową. Współpracuje z kompozytorami młodego pokolenia, prawykonując ich dzieła solowe i kameralne na festiwalach w Polsce i za granicą (Warszawska Jesień, Festiwal Tradycji i Awangardy Muzycznej Kody w Lublinie, Gaudeamus Muziekweek w Utrechcie, Manifeste w Paryżu, Kontrasty we Lwowie i wiele innych). Od 2008 roku jest członkiem Warszawskiej Grupy Cellonet. Jest laureatem i finalistą wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów, m.in. Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, Gianni Bergamo Classic Music Award w Lugano i Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Davida Poppera w Varpalocie.

Witold Kawalec urodził się 21 sierpnia 1974 roku w Gdańsku. W 1998 r. ukończył studia w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, w klasie fortepianu Jarosława Drzewieckiego z wynikiem bardzo dobrym. Będąc na pierwszym roku studiów znalazł się w gronie inicjatorów Studenckich Festiwali Pianistycznych FORTE-PIANO. Umiejętności poszerzał biorąc czynny udział w Międzynarodowych Mistrzowskich Kursach Pianistycznych w Dusznikach Zdroju, gdzie pracował pod kierunkiem Tatiany Szebanowej i Włodzimierza Obidowicza, oraz w kursach Fryderyk Chopin in memoriam w Słupsku, gdzie pracował pod kierunkiem Haliny Czerny-Stefańskiej i Andrzeja Tatarskiego. W 1994 roku został laureatem Konkursu na Stypendia Artystyczne im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Brał udział w znaczących konkursach pianistycznych: IV Konkursie Pianistycznym im. Franciszka Liszta we Wrocławiu, Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy, w VII Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Darmstadt. W 2001 roku był jedynym polskim uczestnikiem XXXVI Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Franciszka Liszta w Bu-

dapeszcie. W 2004 r. ukończył Studia Podyplomowe w klasie fortepianu Katarzyny Popowej-Zydroń. Od 1998 roku jest pracownikiem Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Juliusza Zarębskiego w Inowrocławiu; obecnie pełni funkcję kierownika sekcji instrumentów klawiszowych w szkole II stopnia. Od 2003 roku jest również zatrudniony na Wydziale Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy; obecnie pracuje tam na stanowisku adiunkta w Katedrze Instrumentalistyki i Wokalistyki. Od roku akademickiego 2016/17 pełni w uczelni funkcję prodziekana. W 2011 roku uzyskał tytułu doktora sztuk muzycznych. Dokonuje prawykonań utworów kompozytorów współczesnych m.in. M. Kopczyńskiego, R. Kwiatkowskiego, P. Komorowskiego, B. Riemera. Koncertował jako solista i kameralista w wielu miastach Polski, Białorusi, Niemiec i Norwegii. W 2013 roku został laureatem II miejsca International Master Competiton for Music Teachers w Warszawie, a w marcu 2015 roku zdobył I miejsce w IX Międzynarodowym Konkursie Interpretacji Muzycznej w Przemyślu.

Czwartek, 28.11.2019, godz. 19:00

Sala Koncertowa Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej
I i II st. im. F. Nowowiejskiego w Gdańsku

V GDAŃSKI KONCERT PRAWYKONAŃ

WYKONAWCY

Andrzej Wojciechowski – klarnet

Orkiestra Sinfonietta Pomerania,
Tadeusz Dixa – dyrygent

PROGRAM

Piotr Jędrzejczyk – *1,839* na orkiestrę kameralną*

Artur Kroschel – *Tło* na orkiestrę kameralną*

Adam Diesner – *Concerto misterioso* na rożek basetowy i orkiestrę*

Współorganizacja: Związek Kompozytorów Polskich
Dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Piotr Jędrzejczyk – patrz s. 12

*

1,839 to druga powstała na zamówienie fundacji Sinfonietta Pomerania kompozycja z cyklu utworów nawiązujących do ciągu Fibonacciego. Podobnie jak w *1,618* na zespół kameralny z 2018 roku, podstawą kształtowania materii muzycznej są tu właściwości liczbowe, które tym razem wyprowadzone zostały ze struktury Fibonacciego wyższego rzędu, mianowicie ciągu Tribonacciego — tytułowa liczba 1,839 to tzw. granica tego ciągu, czyli uogólniona proporcja pomiędzy sąsiednimi jego wyrazami. Poza zależnościami matematyczno-fizycznymi będącymi źródłem inspiracji twórczej, kompozycja ta reprezentuje jeszcze inną tendencję obecną w moich ostatnich dziełach. Jest nią wprowadzanie do obsady wykonawczej instrumentów elektroakustycznych (np. syntezator, gitara basowa) i dążenie do integracji ich brzmienia z brzmieniem instrumentarium akustycznego. Utwór ukończyłem w listopadzie 2019 roku.

Artur Kroschel – kompozytor, pedagog Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu oraz dyrektor artystyczny Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Poznańska Wiosna Muzyczna, jest absolwentem klasy kompozycji Jana Astriaba w poznańskiej Uczelni. Jest laureatem konkursów kompozytorskich w Polsce, Francji i Niemczech. Jego kompozycje były wykonywane na wielu festiwalach i koncertach muzyki współczesnej w Europie, Ameryce Północnej, Ameryce Południowej, Azji i Australii. Kompozycje Artura Kroschla wykonywali wybitni soliści, uznane orkiestry oraz zespoły muzyki współczesnej. Lista jego utworów zawiera utwory symfoniczne, kameralne i solowe.

*

Tło na orkiestrę kameralną jest próbą muzycznej interpretacji znaczenia drugiego planu. Zazwyczaj przy pierwszym kontakcie z obrazem lub zdjęciem naszą uwagę zwraca postać lub obiekt, który jest najważniejszy, pierwszoplanowy. Dopiero po chwili dostrzegamy tło, a po na-

stępnych sekundach kolejne detale dalszego planu. Starannie dobrane tło może wzbudzić zainteresowanie, zachwycić, a nawet stać się ciekawsze od pierwszego planu. Natomiast co się stanie, jeżeli zostanie tylko tło? Co będzie tłem dla tła?

Artur Kroschel

Adam Diesner urodził się w 1991 roku w Pucku. Edukację muzyczną rozpoczął w 2004 roku pod kierunkiem gdańskiego kompozytora Zbigniewa Pniewskiego. W 2010 roku ukończył Szkołę Muzyczną I st. im. S. Moniuszki w Pucku w klasie akordeonu, następnie kontynuował naukę w Szkole Muzycznej II st. im. Z. Noskowskiego w Gdyni. W latach 2008 i 2010 został laureatem Ogólnopolskich Konkursów Akordeonowych w Kościerzynie. Jest absolwentem studiów I st. w specjalności kompozycja (2014-2017) w klasie Andrzeja Dziadka oraz muzyka kościelna (2012-2015) w gdańskiej Akademii Muzycznej. Jest członkiem zarządu Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich. Zdobył wyróżnienie w I Regionalnym Konkursie Kompozytorskim (Słupsk 2012), III nagrodę w II Ogólnopolskim Konkursie na Kaszubską Kompozycję Chóralną (Wejherowo 2015), III nagrodę w V konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego (Olsztyn 2015), I nagrodę w I Konkursie Kompozytorskim im. Henryka Hubertusa Jabłońskiego (Gdańsk 2015). W 2016 roku został finalistą 57. Konkursu Młodych Kompozytorów im Tadeusza Bairda ZKP. W roku 2017 otrzymał III nagrodę w IV Ogólnopolskim Konkursie na Kaszubską Kompozycję Chóralną, III nagrodę w Konkursie Kompozytorskim na Intradę Akademii Muzycznej w Gdańsku, został też laureatem IV Ogólnopolskiego Konkursu na Kaszubską Kompozycję Chóralną oraz VIII Konkursu Kompozytorskiego im. Zygmunta Mycielskiego. W roku 2018 otrzymał dwa wyróżnienia w VIII Konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego. Jest autorem zbioru opracowań kolęd kaszubskich nagranych przez Chór Discantus pod dyrekcją Sławomira Bronka, wydanych na płycie CD przez Ars Sonora Studio w 2016 roku. Kompozycje A. Diesnera wykonywano m. in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, w Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, w Teatrze Polskim w Warszawie, podczas Festiwalu Muzyki Współczesnej Nowe Fale w Gdańsku, w Studiu Koncertowym

Radia Gdańsk, podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Chóralnej w Rumi, Ogólnopolskiego Festiwalu Współczesnej Muzyki Chóralnej Music Everywhere w Gdańsku.

*

Concerto misterioso na rożek basetowy i orkiestrę zostało ukończone w maju 2017 roku. Jest to utwór dwuczęściowy, gdzie dla części pierwszej obok wyraźnej statyczności brzmienia znamienne jest dwukrotne pojawienie się kanonu. Część drugą charakteryzuje większa ruchliwość, jednakże utwór w dalszym ciągu oddaje aurę *misterioso*.

Adam Diesner

WYKONAWCY

Andrzej Wojciechowski jest absolwentem Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku w klasie prof. Bogdana Ocieszaka (dyplom z wyróżnieniem). Brał udział w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez takie sławy jak Andrew Marriner, Jean-Marc Fessard, Walter Vitek, Wojciech Mrozek, Brenno Ambrosini, Joseph Fuster, Nicolas Baldeyrou, Antonio Saiote, Alessando Travaglini. W latach 2002-2003 studiował w klasie mistrzowskiej Joan Enric Lluna pod egidą Conservatori Superior De Musica w Castello. Wielokrotnie zdobywał nagrody i wyróżnienia na konkurach klarnetowych i kameralnych zarówno w kraju, jak i za granicą. Dwukrotnie był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jako solista i kameralista koncertował w Niemczech, Anglii, Włoszech, Monaco, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Hiszpanii, Portugalii, Danii, Ukrainie, Holandii, Belgii, Czechach, RPA, Rosji, Chinach i wielu miastach Polski. Jest pierwszym klarnecist Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku. Stale współpracuje z Polską Filharmonią Kameralną Sopot. Wraz z pianistą Sławomirem Wilkiem współtworzy formację Inspiro Duo. Jest również członkiem Mozartowskiego Zespołu Basethornowego, Gdańskiego Trio Stroikowego oraz zespołu Zagan Acoustic. Jest adiunktem w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku oraz profesorem gościnnym Ning Xia University w In Chuan (Chin y). 2014 roku An-

drzej Wojciechowski dołączył do zaszczytnego grona „Muzyków Selmera". W 2016 roku nakładem wydawnictwa DUX ukazał się jego debiutancki album „A tribute to Benny Goodman" nagrany wraz z Orkiestrą Kameralną Akademii Muzycznej w Gdańsku pod batutą Łukasza Borowicza. Na płycie znalazło się pierwsze polskie nagranie *Koncertu* Aarona Coplanda oraz kompozycje dedykowane artyście.

Orkiestra Sinfonietta Pomerania zadebiutowała w styczniu 2014 roku podczas Dni Muzyki Nowej w gdańskim Klubie ŻAK. Od tego czasu aktywnie uczestniczy w życiu koncertowym regionu, prezentując lokalnej publiczności najnowsze muzyczne tendencje twórcze i wykonawcze. Zespół tworzą znakomici trójmiejscy muzycy młodego pokolenia – w większości absolwenci i pracownicy Akademii Muzycznej w Gdańsku. Mają na swoim koncie wybitne osiągnięcia jako muzycy orkiestrowi, kameraliści i soliści. Sinfonietta Pomerania jest zespołem występującym w różnorodnej obsadzie. W podstawowej konfiguracji występuje piętnastu muzyków, w pojedynczej obsadzie wszystkich instrumentów. Skład ten może ulec zarówno zmniejszeniu do różnorodnych kombinacji kameralnych, jak i ewentualnemu powiększeniu do rozmiarów symfonicznych. Jako orkiestra specjalizująca się w najnowszym repertuarze, Sinfonietta Pomerania szczególną wagę przywiązuje do prawykonań. Efektem tego jest bliska współpraca ze środowiskiem kompozytorskim. Założycielami Orkiestry Sinfonietta Pomerania są Andrzej Dziadek i Tadeusz Dixa.

Tadeusz Dixa, ur. w 1983 roku w Gdyni, studiował w Akademii Muzycznej w Gdańsku, uzyskując dyplomy w trzech specjalnościach: teorii muzyki (dyplom z wyróżnieniem), kompozycji w klasie Andrzeja Dziadka (dyplom z wyróżnieniem) oraz dyrygentury symfoniczno-operowej pod kierunkiem Wojciecha Rajskiego. Jako stypendysta programu Erasmus odbył roczne studia kompozytorskie i dyrygenckie w Universität für Musik und darstellende Kunst w Grazu. Był także dwukrotnym stypendystą Miasta Gdyni. Już w czasie studiów rozpoczął aktywną działalność artystyczną jako kompozytor, dyrygent i organizator życia muzycznego, która zaowocowała wieloma wykonaniami jego utworów

w Polsce oraz za granicą. Jego kompozycje wykonywały czołowe zespoły filharmoniczne Wybrzeża – Polska Filharmonia Bałtycka w Gdańsku oraz Polska Filharmonia Kameralna w Sopocie. Od roku 2013 kieruje orkiestrą Sinfonietta Pomerania, z którą dokonał wielu prawykonań utworów polskich kompozytorów współczesnych. W swoim dorobku ma również dwie płyty „Contemporary Music from Gdańsk", dokumentujące twórczość współczesnych kompozytorów gdańskich (wytwórnia DUX). Pierwsza jest efektem jego współpracy z Orkiestrą Kameralną Akademii Muzycznej w Gdańsku, druga została nagrana z orkiestrą Sinfonietta Pomerania. Od roku 2009 pracuje na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku, obecnie na stanowisku adiunkta w Katedrze Kompozycji.

Piątek, 29.11.2019, godz. 10:00 – 18:00

Audytorium 213 im. prof. Pawła Podejki w budynku żółtym Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

XVIII Konferencja Naukowa Muzyka fortepianowa
– Wyzwania XX i XXI wieku

ORGANIZATOR:

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku,
Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki,
Katedra Teorii Muzyki

KOMITET NAUKOWY:

prof. dr hab. Bogdan Czapiewski,
Akademia Muzyczna w Gdańsku

prof. dr hab. Krystyna Juszyńska,
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie

dr hab. Marcin Łukaszewski, prof. UMFC,
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie

dr hab. Violetta Przech, prof. AM,
Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy

dr hab. Alicja Kozłowska-Lewna, prof. AM,
Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku

dr hab. Małgorzata Walentynowicz,
Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku

KOMITET ORGANIZACYJNY:

dr hab. Alicja Kozłowska-Lewna, prof. AM
dr hab. Małgorzata Walentynowicz
as. mgr Paulina Leda
mgr Karolina Łapińska

PROGRAM

9:30 Otwarcie konferencji

JM Rektor Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
– prof. dr hab. Maciej Sobczak

Dziekan Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
– dr hab. Renata Skupin, prof. AM

Sesja I: 10:00 – 11:30, prowadzenie: prof. dr hab. Krystyna Juszyńska

10:00 – 10:30
prof. Jaime Reis
(Escola Suoerior de Música de Lisboa, Instituto Politécnico de Lisboa)
– *From miniature to multi tempi: the piano in the structure and as structural element in my music*

10:30 – 11:00
dr hab. Violetta Przech, prof. AM
(Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy)
– *O Zbigniewa Bargielskiego flirtowaniu z fortepianem: utwory na fortepian na cztery ręce i dwa fortepiany*

11:00 – 11:30
dr hab. Joanna Miklaszewska
(Instytut Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego)
– *Technika sonorystyczna w* Wariantach *na fortepian i perkusję Krystyny Moszumańskiej-Nazar*

11:30 – 12:00 Przerwa

Sesja II: 12:00 – 13:30, prowadzenie: dr hab. Marcin T. Łukaszewski, prof. UMFC

12.00 – 12.30
prof. dr hab. Krystyna Juszyńska (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina)
– *Sonata nr 4 Miłosza Magina – ostatnie dzieło na fortepian solo kompozytora*

12:30 – 13:00

dr Anna Stachura-Bogusławska

(Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. J. Długosza w Częstochowie)

– *Od orkiestrowych* Kontrastów *(1964) po* Rapsodię-Romans *na klarnet i fortepian (2014). Brzmienie fortepianu w twórczości Jana Wincentego Hawela*

13:00 – 13:30

dr Stanisław Bromboszcz

(Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego w Katowicach)

– Serynade *Helmuta Lachenmanna. Technika gry – język dźwiękowy*

13:30 – 15:00 Przerwa obiadowa

Sesja III: 15:00 – 17:30, prowadzenie: dr hab. Violetta Przech

15:00 – 15:30

dr hab. Marcin T. Łukaszewski, prof. UMFC

– *Metamorfozy na fortepian Edwarda Sielickiego – w okowach ponowoczesności i w świetle polskich wariacji fortepianowych po 1989 r.*

15:30 – 16:00

dr Piotr Peszat (Akademia Muzyczna w Krakowie)

– *Przedłużenie ośrodka nerwowego fortepianu – sampler*

16:00 – 16:30

mgr Monika Pasiecznik (Uniwersytet Wrocławski)

– *Od abstrakcyjnej struktury dźwiękowej do elektronicznego performansu. Karlheinz Stockhausen i jego Klavierstücke*

16:30 – 17:30

mgr Agata Krawczyk (Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku)

– *Trio z taśmą (hommage á Chopin) na fortepian, akordeon i perkusję Krzysztofa Olczaka jako przykład aleatoryzmu w twórczości kompozytora*

17:30 Zamknięcie obrad

Piątek, 29.11.2019, godz. 19:00

Aula koncertowa w budynku czerwonym Akademii Muzycznej w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

WYKONAWCA

Igor Torbicki

PROGRAM

Alfred Sznitke – *Sonata* nr 3

Gérard Pesson – *Vexierbilder* II

Gieorgij Fiodorow – *Cztery fugi i postludia* op. 27*

Jörg Widmann – *Toccata*

KOMPOZYTORZY

Alfred Sznitke – kompozytor niemiecko-rosyjski zaliczany do czołowych przedstawicieli postmodernizmu w muzyce, urodził się w 1934 roku w mieście Engels (dawniej Pokrowsk) – stolicy ówczesnej Niemieckiej Nadwołżańskiej Autonomicznej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. Edukację muzyczną rozpoczął w Wiedniu, dokąd jego ojciec został oddelegowany po II wojnie światowej jako dziennikarz i tłumacz. Po powrocie do Moskwy (1948) kontynuował studia muzyczne w Konserwatorium Moskiewskim. W 1960 roku wstąpił do Związku Kompozytorów ZSRR. Do 1972 roku pracował w macierzystej uczelni, ucząc instrumentacji. Jednocześnie zajmował się komponowaniem muzyki poważnej, filmowej oraz teatralnej. W 1990 roku – po otrzymaniu obywatelstwa niemieckiego – wraz z rodziną opuścił ZSRR i osiedlił się w Hamburgu. W tym okresie jego twórczość była już od dekady propagowana w Niemczech przez koncertujących tam artystów radzieckich. Do grona wielbicieli Sznitkego należał m.in. słynny skrzypek Gidon Kremer. Trzonem twórczości Sznitkego są wielkie dzieła orkiestrowe i wokalno-instrumentalne, m.in. dziesięć symfonii (ostatnia niedokończona), sześć *concerti grossi*, cztery koncerty skrzypcowe, trzy fortepianowe, dwa wiolonczelowe, koncert potrójny na skrzypce, altówkę i wiolonczelę, cztery kwartety smyczkowe i trzy opery. Muzyka Alfreda Sznitkego nosi cechy tzw. polistylizmu – łączy nowoczesny warsztat z inspiracjami różnymi tradycjami muzycznymi. W pierwszych utworach artysty odzywają się echa klasyki rosyjskiej (Szostakowicz, Strawiński), niemieckiej (Mahler, Berg, Orff) i amerykańskiej (Ives). W tym okresie artysta posługiwał się techniką serialną. Pod koniec lat 60. zaczął wprowadzać do swoich utworów jawne cytaty i aluzje odnoszące się do dzieł Bacha, Mahlera, Vivaldiego, Beethovena, Schönberga, jak również do muzyki rozrywkowej. Zacieranie granic między muzyką poważną i rozrywkową stało się wówczas jednym z jego głównych celów. Dzieła dojrzałe Sznitkego charakteryzują się autonomią i spójnością inwencji oraz wielkim wewnętrznym skupieniem. Kompozytor zmarł w 1998 roku.

*

III sonata fortepianowa Alfreda Sznitkego pochodzi z 1992 roku. Ten czteroczęściowy utwór jest odwróceniem tradycyjnego modelu formy

sonatowej: części pierwsza i trzecia przebiegają w tempach wolnych, części druga i czwarta są szybkie. Z tradycją sonaty beethovenowskiej łączy utwór pokrewieństwo materiału wykorzystywanego w poszczególnych ogniwach. Zamysł syntetyczny widoczny jest szczególnie w finale, gdzie zestawione zostają ze sobą główne pomysły wykorzystane w poprzednich częściach. Język *Sonaty* jest bardzo ascetyczny. Ogniwa wolne wypełnia narracja prowadzona konsekwentnie w dwugłosie, tu i ówdzie wzbogacanym długo wybrzmiewającymi akordami. Dwie samodzielne linie melodyczne, oparte przeważnie na krokach sekundowych, zestawiane są w sposób przypominający dawną technikę kontrapunktyczną. Panuje tu jednak więcej swobody rytmicznej, w następstwie wykorzystania przez twórcę subtelnych zabiegów polirytmicznych. Części szybkie posiadają wyraziste motywy czołowe – w obu przypadkach są to sekwencje szybko repetowanych dźwięków. Kompozytor pozwolił w nich sobie na większy rozmach – faktura bywa gęsta, nie brakuje też efektownych kulminacji. Utwór wieńczy tradycyjna wirtuozowska koda.

(md)

Gérard Pesson – kompozytor francuski urodzony w 1958 roku, ukończył studia muzykologiczne w paryskiej Sorbonie oraz kompozycję w Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris. W 1986 roku założył pismo „Entretemps", poświęcone muzyce współczesnej. W latach 1990 i 1992 był stypendystą Académie de France à Rome (Villa Médicis). Jest laureatem Studium International de Composition w Tuluzie (1986), Opéra Autrement (1989), Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO (1994), nagrody Fundacji Księcia Pierre'a de Monaco (1996), Nagrody Muzycznej Akademie der Künste w Berlinie. Od 2006 roku jest profesorem Conservatoire national supérieur de musique de Paris. W 2018 roku był kompozytorem-rezydentem festiwalu ManiFeste organizowanego przez IRCAM. Jego utwory były wykonywane m.in. przez Ensemble Fa, Ensemble 2e2m, Ensemble intercontemporain, Itinéraire, Ensemble Modern, Klangforum Wien, Ensemble Recherche, Ensemble Ictus, Alter Ego, Accroche Note, Erwartung, Orchestre National de Lyon, Orchestre national d'Île-de-France, Orkiestrę Symfoniczną Radia Bawarskiego. Gérard Pesson pisze głównie muzykę kameralną przeznaczoną do wykonania

przez klasyczne instrumenty. W dorobku posiada także utwory orkiestrowe i wokalno-instrumentalne, w tym dwie opery: *Forever Valley* (2002) i *Pastorale* (2006). Szczególną znaczenie mają w twórczości Pessona gry z kompozycjami klasycznymi. Często punktem wyjścia danej kompozycji jest fragment już istniejącego utworu; wybory dotyczą zwykle muzyki klasycznej i romantycznej (Mozart, Berlioz, Brahms, Mahler itd.). Fragmenty dzieł tych kompozytorów stanowią szkielet, na którym „nadpisuje" twórca swoje „refleksje". Cechą, która łączy Pessona z tradycją muzyki francuskiej jest posługiwanie się niezwykle wysmakowanymi zestawami brzmień. Jest jednym z nielicznych współczesnych twórców konsekwentnie unikających posługiwania się instrumentami elektronicznymi.

*

Vexierbild oznacza w języku niemieckim obraz, którego znaczenie zmienia się w zależności od tego, na którym jego elemencie skoncentruje się uwaga obserwatora. Angielskim odpowiednikiem słowa Vexierbild jest „picture puzzle", polskim – „obraz wielostabilny". Owo optyczne złudzenie stanowiło już nieraz inspirację dla współczesnych kompozytorów, by wspomnieć chociażby o identycznie zatytułowanym utworze wybitnej twórczyni austriackiej Olgi Neuwirth (1993). Pomysł Gérarda Pessona zastosowany w *Vexierbilder* II na fortepian (2003) polega na wielokrotnym prezentowaniu tego samego materiału, w postaci już to pełnej – jak w odcinkach początkowych, wypełnionych migotliwą materią żywo przypominającą utwory Debussy'ego, już to wybiórczej, prezentującej dalsze plany, czy też urywki pierwotnej projekcji. Efekt spójności tytułowych „obrazów" zapewnia umieszczenie ich wszystkich w tym samym, wysokim rejestrze instrumentu.

(md)

Gieorgij Fiodorow – rosyjski kompozytor zamieszkały w Sankt Petersburgu, ukończył Państwowe Konserwatorium Muzyczne im. N. Rimskiego-Korsakowa w Petersburgu w klasie kompozycji Siergieja Słonimskiego. Obecnie doktorant i pracownik macierzystej uczelni. Jest zwycięzcą Wszechrosyjskiego Konkursu Kompozytorów Muzyki Symfonicznej, or-

ganizowanego przez Filharmonię Krasnojarską (2016). Współpracował m.in. z orkiestrą wspomnianej filharmonii, Akademicką Orkiestrą Symfoniczną w Jarosławiu, a także London Symphony Orchestra. Jego muzyka wykonywana jest w wielu ośrodkach Rosji i Europy. W roku 2016 podjął współpracę ze studiem filmowym *Bubble Studios*, działając jako orkiestrator muzyki filmowej. Gieorgij Fiodorow jest także dyrektorem artystycznym projektu kulturalno-edukacyjnego „Orkiestra 1703".

*

W świecie muzyki bardzo często napotykamy fugi powiązane z preludiami. Silny związek obu form umocnił się przede wszystkim dzięki twórczości Jana Sebastiana Bacha. Preludium przygotowuje słuchacza do fugi, która jest kulminacją. Co się jednak stanie, jeśli odwrócimy tę zależność? Jeśli na samym początku umieścimy kulminację, a dopiero później komentarz do niej, rzucając słuchacza w świat fugi bez najmniejszego przygotowania, a dopiero później ukazując towarzyszącą fudze mniejszą formę? Próbą przeprowadzenia małego eksperymentu tej natury są właśnie *Fugi i postludia* – zbiór miniatur o cechach neoklasycznych, eksplorujący alternatywną zależność pomiędzy fugą a formą jej towarzyszącą. Utwór zadedykowałem gdańskiemu pianiście Igorowi Torbickiemu.

Gieorgij Fiodorow

Jörg Widmann – kompozytor niemiecki urodzony w 1973 roku w Monachium, studiował grę na klarnecie u Gerda Starka w rodzinnym mieście, a następnie pod kierunkiem Charlesa Neidicha w Juilliard School of Music w Nowym Jorku. Lekcje kompozycji pobierał od jedenastego roku życia, m.in. u takich mistrzów, jak Wilfried Hiller, Hans Werner Henze, Heiner Goebbels i Wolfgang Rihm. Jako klarnecista uprawia z pasją muzykę kameralną. Wśród jego partnerów są Tabea Zimmermann, Heinz Holliger, András Schiff, Christine Schäfer i Gidon Kremer. Jako solista koncertował m.in. z Leipzig Gewandhausorchester, DSO Berlin, Orkiestrą Radia Bawarskiego, Royal Philharmonic Orchestra, Irish Chamber Orchestra, pracując z takimi dyrygentami, jak Christoph von Dohnanyi, Sylvain Cambreling, Christoph Eschenbach, David Zinman i Kent Nagano. Wolfgang Rihm, Ari-

bert Reimann i Heinz Holliger zadedykowali mu swoje koncerty klarnetowe. Był kompozytorem-rezydentem wielu orkiestr i festiwali, m.in. Salzburg Festival, Lucerne Festival, wiedeński Konzerthaus, Cleveland Orchestra. W latach 2001 – 2015 był profesorem klarnetu w Akademii Muzycznej we Freiburgu, a od 2009 roku wykłada tam kompozycję. Jest zdobywcą wielu nagród kompozytorskich, m.in. Nagrody Fundacji Ernsta von Siemensa (2003), Nagrody im. Arnolda Schönberga (2004), Stoeger Prize przyznanej przez New York Chamber Music Society (2009), Heidelberger Frühling Music Award (2013), German Music Authors' Prize (2013), Orderu Księcia Maksymiliana Bawarskiego (2018), Nagrody Opus Klassik (2019). Jest członkiem kilku prestiżowych towarzystw artystycznych (Bayerische Akademie der Schönen Künste, Freie Akademie der Künste Hamburg, Deutsche Akademie der Darstellenden Künste, Akademie der Wissenschaften und der Literatur Mainz). Jest jednym z najczęściej wykonywanych europejskich kompozytorów. W dorobku ma dzieła kameralne, orkiestrowe i wokalno-instrumentalne, m.in. operę *Das Gesicht im Spiegel* (2003). Niektóre z utworów Widmanna reprezentują tradycyjną tonalność, inne są zupełnie atonalne. Łączą je liczne nawiązania do przeszłości, zwłaszcza do muzyki i poezji niemieckiego romantyzmu. Charakterystyczną cechą twórczości Widmanna jest wszechobecny element humoru. Kompozytor lubuje się w grotesce, łamiąc konwencje i zestawiając je ze sobą w zaskakujący sposób.

*

Skomponowana w 2002 roku *Toccata* na fortepian stanowi taki właśnie, groteskowy obraz tradycyjnej toccaty. Jej „miąższ" stanowią tradycyjne dla tego gatunku przebiegi motoryczne; pojawiają się jednak dopiero w toku utworu. Jego początek to oporne „wykluwanie się" materii dźwiękowej: słyszymy ciągi oderwanych od siebie akordów, skontrastowanych pod względem rejestru i sposobu wydobycia (ostre, drapieżne kontra miękkie, łagodne). W tej sekcji utworu wykorzystany został także efekt „echo piano" (wybrzmiewanie słyszalnych alikwotów dźwięku po jego uderzeniu). W dalszym toku narracji muzycznej błyskotliwe frazy wirtuozowskie przeplatają się ze śpiewnymi frazami stanowiącymi aluzje do muzyki romantycznej.

(md)

WYKONAWCA

Igor Torbicki – polski pianista specjalizujący się w wykonywaniu muzyki współczesnej, jest doktorantem i pedagogiem w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku. Ukończył studia licencjackie w klasie fortepianu Andrzeja Artykiewicza oraz magisterskie (z wyróżnieniem) w klasie Kordiana Góry w macierzystej uczelni. Studiował na mocy umowy międzyuczelnianej w Konserwatorium Petersburskim im. N. Rimskiego-Korsakowa w klasie fortepianu prof. Jekatieriny Murinej. Obecnie pozostaje pod opieką Piotra Słopeckiego. Jest laureatem konkursów krajowych (dwukrotnie Konkursu Pianistycznego im. Ludwika Stefańskiego i Haliny Czerny-Stefańskiej, Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Augustowie, przesłuchań Centrum Edukacji Artystycznej, Konkursu Jednego Utworu pod dyrekcją prof. Elżbiety Stefańskiej, Konkursu Muzyki XX i XXI Wieku dla Młodych Wykonawców etc.) oraz międzynarodowych (dwukrotnie Petersburg i Moskwa/ Rosja, Kyustendił/Bułgaria, Muhlacker/Niemcy, Sztokholm/Szwecja). Wykonywał muzykę różnych epok w wielu salach koncertowych Polski (m.in. w Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, na Zamku Królewskim w Warszawie, w Auli Nova w Poznaniu, Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach, Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie) oraz za granicą (sale koncertowe Konserwatoriów: Moskiewskiego oraz Petersburskiego, inne obiekty we Włoszech, Bułgarii, na Białorusi). Współpracował z wytwórnią fonograficzną DUX. Uczestniczył w wielu cyklach koncertowych i festiwalach poświęconych muzyce nowej: Festiwalu Muzyki Współczesnej Nowe Fale w Gdańsku, Festiwalu Nowa Muzyka w Bydgoszczy, cyklu koncertowym Nowa Muzyka w Starym Ratuszu, serii koncertów pod egidą Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej „Glospat" i in.

Sobota, 30.11.2019, godz. 18:00

Aula koncertowa w budynku czerwonym Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Koncert studentów klas kompozycji Akademii Muzycznej w Gdańsku

PROGRAM

Jakub Zalewski
Passacaglia na fortepian solo*
wykonawca: Jakub Zalewski – fortepian

Artur Samul
*Fantazja-Toccata i Fuga na fortepian**
wykonawca: Igor Torbicki – fortepian

Anna Janowicz
Wizja na 2 fortepiany*
wykonawcy: Arkadia Gorczyca, Piotr Kasiłowski – fortepian

Piotr Kasiłowski
Sonata na fortepian i wiolonczelę, część I*
wykonawcy: Piotr Kasiłowski – fortepian, Anna Fender – wiolonczela

Krzysztof Tomasz Jurczak
Litigio na obój i harfę*
wykonawcy: Maria Świgost – obój, Urszula Hazuka – harfa

Maksym Kalinowski
Die Namen z kantaty *Henoch* na 4-głosowy chór mieszany*
wykonawcy: Baltic Chamber Choir pod dyrekcją Ludmiły Kachan

Magdalena Garbecka
Kyrie na chór żeński*
wykonawcy: Baltic Chamber Choir pod dyrekcją Ludmiły Kachan

Krzysztof Falkowski

*Ave Maria per coro misto**

wykonawcy: Baltic Chamber Choir pod dyrekcją Ludmiły Kachan

Niedziela, 01.12.2019, godz. 18:00

Sala koncertowa w budynku żółtym Akademii Muzycznej w Gdańsku

Wstęp na bezpłatne wejściówki do pobrania na stronie wydarzenia na www.amuz.gda.pl

KONCERT SYMFONICZNY

Sławomir Cichor – trąbka

Rafał Jędrzejewski – flet

Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku,
Maciej Tomasiewicz – dyrygent

PROGRAM

Tadeusz Dixa – *Uwertura in c na orkiestrę symfoniczną**

Krzysztof Olczak – *Koncert na flet i orkiestrę*

Krzysztof Grzeszczak – *Koncert na trąbkę i orkiestrę**

Andrea Nosari – *Whale, Il canto del mare* *

Andrzej Dziadek – *…à la valse**

KOMPOZYTORZY

Tadeusz Dixa – patrz s. 46

*

Uwertura in c na orkiestrę symfoniczną to krótka, dynamiczna kompozycja z wyraźnym centrum tonalnym wskazanym w tytule. Jej energetyczny charakter łączy się z przeznaczeniem utworu, zadedykowanego młodym muzykom Orkiestry Symfonicznej Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Tadeusz Dixa

Krzysztof Olczak, ur. w 1956 roku w Łodzi, studia muzyczne odbył na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Warszawie (dzisiejszy Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) pod kierunkiem Lecha Puchnowskiego (akordeon), a następnie w Akademii Muzycznej w Gdańsku u Eugeniusza Głowskiego (kompozycja – dyplom z wyróżnieniem). Jest laureatem konkursów akordeonowych i kompozytorskich, m.in. Międzynarodowego Konkursu Akordeonowego w Auckland (1980, brązowy medal); Konkursu Kompozytorskiego Premio Citta di Castelfidardo (1984 – I i II nagroda oraz 1988 - II nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozycji Akordeonowych (1985 – I nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Gdańsk 1992 i in. Za działalność artystyczną i dydaktyczną otrzymał szereg nagród i wyróżnień, jak np. Nagrodę Artystyczną Młodych im. S. Wyspiańskiego – 1989, Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki – 1993, Nagrodę Indywidualną Centrum Edukacji Artystycznej – 1992 i 1998. Krzysztof Olczak występuje również jako akordeonista, solista i kameralista, koncertując w Polsce i wielu krajach Europy (Austria, Estonia, Finlandia, Hiszpania, Islandia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Słowacja, Szwecja, Włochy) oraz w Iranie i USA. Jego kompozycje były wykonywane na szeregu festiwali muzyki współczesnej, jak: Musik Biennale – Berlin, Internationale Studienwoche – Bonn, Blue Lake Festival – Lappeenranta, Varna Summer, Scrivi e Suona – Kraków, Musica Polonica Nova – Wrocław, Poznańska Wiosna Muzyczna, Warszawska Jesień, Gdańskie Spotkania Młodych Kompozytorów „DROGA" i in. Dokonał również wielu nagrań. Od 1979 roku jest związany zawodowo z Akademią Muzyczną w Gdańsku, aktualnie jako profesor klasy akordeonu i klasy kompozycji.

*

Koncert na flet i orkiestrę jest dedykowany gdańskiej flecistce Dorocie Pawlus i pochodzi z roku 2014. Powstał w ramach programu „Kolekcje – Zamówienia kompozytorskie" realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. Prawykonanie miało miejsce w Gdańsku listopadzie 2014 roku. Koncert został opublikowany przez wydawnictwo Akademii Muzycznej w Gdańsku w roku 2015. W 2019 roku powstała wersja utworu na flet i orkiestrę symfoniczną.

Krzysztof Olczak

Krzysztof Grzeszczak – kompozytor, teoretyk muzyki, organista i pedagog. Urodził się w Makowie Mazowieckim. Po uzyskaniu dyplomu z teologii na Uniwersytecie im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (1993) rozpoczął studia w Akademii Muzycznej w Łodzi, które ukończył z wyróżnieniem w dwóch specjalnościach: kompozycji w klasie Jerzego Bauera (1999) i teorii muzyki pod kierunkiem Franciszka Wesołowskiego (2000). Uczył się także gry na organach u Feliksa Rączkowskiego i Piotra Grajtera. Jako organista współpracował z Chórem Kameralnym Akademii Muzycznej w Łodzi, z którym przez wiele lat występował na koncertach krajowych i zagranicznych. W 2001 toku został członkiem Związku Kompozytorów Polskich. Od 1999 wykłada w Akademii Muzycznej w Łodzi, obecnie na stanowisku profesora w Katedrze Kompozycji. Jego kompozycje były wykonywane na festiwalach w dziewiętnastu krajach Europy oraz w Australii i USA.

*

Koncert na trąbkę i orkiestrę został skomponowany w sierpniu 2019 r. i dedykowany Sławomirowi Cichorowi. Składa się z trzech części: I. Quasi una danza, II. Quasi passacaglia, III. Con moto.

Krzysztof Grzeszczak

Andrea Nosari urodził się w 1972 roku w Città di Castello w prowincji Perugia. Obecnie mieszka w Bergamo. Studiował grę na gitarze w Instytucie im. Gaetano Donizettiego w Bergamo pod kierunkiem Giorgio Oltremariego. Studia ukończył z wyróżnieniem 1997 roku. Wkrótce potem

rozpoczał samodzielną działalność koncertową. Ostatnio koncertował m.in. w Centrum Mozarta w Mediolanie, Centrum S. Filippo w Turynie, w Teatrze Fraschini w Pawii, w Centrum S. Bartolomeo, domu Alfredo Piattiego, klasztorze S. Francesco, w Akademii Carrara w Bergamo, w Teatrze Donizettiego w Bergamo i wielu innych instytucjach miejskich w prowincjach Mediolan i Bergamo. Występował jako solista z wieloma zespołami kameralnymi, jak również z orkiestrami, wykonując dzieła należące do różnych gatunków i epok (Bach, Sor, Giuliani, Villa Lobos, Pernambuco, Rodrigo, Ponce, Tansman, Fellegara, Piazzola, Brower, Castelnuovo Tedesco, Podera, Sauget, Colla i inni kompozytorzy od renesansu do współczesności). Studia uzupełniał biorąc udział w różnych kursach mistrzowskich, m.in. pod kierunkiem Davida Russela, Tilmana Hopstocka, Angelo Gilardiniego i Luigiego Biscaldiego. Jest również aktywny jako pedagog.

Wkrótce po ukończeniu studiów gitarowych rozpoczął studia kompozytorskie w tej samej uczelni, pod kierunkiem Vittorio Fellegary, Alberta Colli, Stefana Gervasoniego. Kontynuował je w Akademii Muzycznej w Biella u tegoż Alberta Colli. Uczestniczył w kursach kompozytorskich Azio Corghiego, Luigiego Verdiego, Giovanniego Guantiego, Sandro Cappelletty. Pod kierunkiem Azio Corghiego uzyskał dyplom w Akademii Chigiana w Sienie. Akademię w Biella ukończył pod kierunkiem Alberto Colli z najwyższym odznaczeniem Jest autorem utworów kameralnych na składy do10. instrumentalistów, jak również aranżacji muzycznych przeznaczonych dla teatru Donizettiego w Bergamo. Obecnie pracuje nad podręcznikiem kompozycji we współpracy z Akademią Biella. W 2008 roku otworzył sezon Mozartowski w Turynie krótkim utworem symfonicznym opartym na melodiach z *Wesela Figara*, zamówionym przez Orkiestrę Symfoniczną w Turynie. W tymże roku uzyskał III nagrodę w konkursie im. S. Prokofiewa w St Petersburgu. Jest także laureatem III nagrody w konkursie na utwór gitarowy zorganizowanym przez Accademia della Chitarra w Brescii. Był finalistą międzynarodowego konkursu na utwór symfoniczny im. Dimitrisa Mitropoulosa w Atenach. W 2010 roku otrzymał II nagrodę w międzynarodowym konkursie "Michele Pittaluga". W następnym roku wygrał konkurs "Rosolino Toscano" w Pescara oraz otrzymał II nagrodę w Międzynarodowym

Konkursie im. F. Liszta w Weimarze. Rok 2012 przyniósł mu zwycięstwo w konkursie „Lacrima". W 2018 roku otrzymał I nagrodę w konkursie „Citta do Trento" za aranżacje utworów jazzowych oraz kompozycji D. Szostakowicza na orkiestrę młodzieżową. a ostatnio wygrał międzynarodowy konkurs "2agosto" w Bolonii, prezentując utwór na wiolonczelę, kontrabas elektryczny i orkiestrę. Kompozycja została wyemitowana przez radio i telewizję RAI Obecnie Andrea Nosari pracuje jako nauczyciel gry na gitarze w szkole I. C. Santa Lucia w Bergamo.

*

Kompozycja Andrei Nosariego *Whale, Il canto del mare* zdobyła III nagrodę w 6. Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. G. Bacewicz, zorganizowanym w 2019 roku przez Akademię Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Nagrodę przyznało jury pracujące pod przewodnictwem Zygmunta Krauzego. Utwór, skomponowany na wielką orkiestrę symfoniczną, nosi podtytuł „Symphonic poem in three movements based on Whale intonation" (poemat symfoniczny oparty na odgłosach wieloryba). Nie ma on nic wspólnego z modną obecnie muzyką rejestrującą na nośnikach autentyczny „pejzaż akustyczny" i przetwarzającą go przy użyciu najnowszych technologii elektroakustycznych. Kompozycja wykorzystuje naturalne dźwięki instrumentów wielkiej orkiestry symfonicznej. Kompozytor nawiązuje w niej do idei naśladowania natury w wersji bliskiej malarskiej, „wrażeniowej" muzyce Debussy'ego. Partytura *Wieloryba – śpiewu morza* została rozpisana na wielką orkiestrę z precyzją i rozmachem. Kompozytor przeznaczył instrumentom ich klasyczne role, tworząc muzykę frapującą subtelnymi odcieniami barw.

(md)

Andrzej Dziadek, ur. w 1957 roku w Jasienicy koło Bielska-Białej, studiował kompozycję pod kierunkiem Józefa Świdra w Akademii Muzycznej w Katowicach, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w 1986 roku. W latach 1990-92 kontynuował studia kompozytorskie u Francisa Burta w Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu jako stypendysta Rządu Austriackiego oraz Fundacji im. Albana Berga. Był wielo-

krotnym stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Uczestniczył w kursach kompozytorskich w Kazimierzu nad Wisłą, Wiedniu, Borowcu i Darmstadt. W 1983 roku otrzymał II nagrodę w konkursie kompozytorskim w Gdańsku za *Preludium i toccatę* na fortepian (1983). W 1986 r. jury Konkursu Kompozytorskiego im. Grzegorza Fitelberga pod kierownictwem Krzysztofa Pendereckiego przyznało mu II i III nagrodę (I nie przyznano) – odpowiednio za *Sinfoniettę* na orkiestrę i *Koncert na klawesyn i orkiestrę* (1985). W 1987 roku jego *Poemat* na orkiestrę wygrał Konkurs Młodych Związku Kompozytorów Polskich. W 1999 roku *Symfonia nr 1* była utworem obowiązkowym na VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach. Jego utwory były wykonywane na licznych koncertach i festiwalach muzyki współczesnej w wielu krajach Europy, Azji, Ameryki Północnej (m.in. w 1991roku odbyło się w nowojorskiej Carnegie Hall prawykonanie *Nokturnu* na zespół kameralny) oraz Ameryki Południowej, a także nagrywane dla radia, telewizji oraz na płyty CD. W latach 1993-2011 Andrzej Dziadek pełnił funkcję prezesa Oddziału Związku Kompozytorów Polskich w Katowicach, a od 2001 do 2009 roku był członkiem Zarządu Głównego ZKP. W ramach działalności w Związku w latach 1994-2010 był dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Śląskie Dni Muzyki Współczesnej, organizował cykl koncertowy Śląska Trybuna Kompozytorów, wydawał publikacje naukowe i płytowe. Był jurorem wielu konkursów kompozytorskich. W roku 2007 był kompozytorem rezydentem International Centre for Composers w Visby (Szwecja). W roku 2013 założył Fundację Sinfonietta Pomerania, jest także współzałożycielem i dyrektorem Orkiestry Sinfonietta Pomerania. Od roku 2014 pełni funkcję prezesa Oddziału Związku Kompozytorów Polskich w Gdańsku. W roku 2008 otrzymał Nagrodę Honorową Związku Kompozytorów Polskich, w roku 2015 został odznaczony Medalem Gloria Artis, a w 2016 otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska. Jest profesorem klasy kompozycji w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

*

…à la valse to żartobliwa impresja na temat wiedeńskiego walca. Kompozycja została napisana z myślą o orkiestrach specjalizujących się zarów-

no w klasycznym, jak i popularnym repertuarze. Ideą autora było połączenie tych dwóch nurtów – w muzyce współczesnej bynajmniej nie nowe…

Andrzej Dziadek

WYKONAWCY

Sławomir Cichor jest profesorem gry na trąbce w Akademii Muzycznej im. G.i K. Bacewiczów w Łodzi i pierwszym trębaczem Filharmonii im. Artura Rubinsteina w Łodzi. Ukończył studia w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu pod kierunkiem Igora Cecocho. Wkrótce po studiach rozpoczął współpracę z Filharmonią Wrocławską. W 1999 roku, w wieku zaledwie 21 lat, został zaproszony do występów z Polską Orkiestrą Festiwalową, założoną przez Krystiana Zimermana dla uczczenia 150. rocznicy śmierci Chopina. W latach 2000-2003 był pierwszym trębaczem Sinfonii Varsovia – słynnej orkiestry założonej przez Sir Yehudi Menuhina. Sławomir Cichor jest typowym trębaczem orkiestrowym. Grając w zespołach, pojawił się w ponad dwudziestu krajach w Europie, obu Amerykach i Azji oraz dokonał ponad dwudziestu nagrań muzyki romantycznej i współczesnej. Koncertował także jako solista w Polsce, Niemczech, Holandii i USA oraz kameralista – m.in. z grupami Wratislavia Trumpet Consort i Varsovia Brass Quintet i z Warszawską Operą Kameralną. Wykonywał także muzykę dawną na trąbce barokowej, z zespołami Concerto Polacco, Dolnośląska Orkiestra Barokowa i Musica Florea (Czechy).

Rafał Jędrzejewski studia muzyczne ukończył w Akademii Muzycznej w Gdańsku w klasie fletu Krzysztofa Langmana (dyplom z wyróżnieniem). Naukę kontynuował na studiach podyplomowych w Hochschule für Musik und Theater w Hamburgu pod kierunkiem Hansa Udo-Heinzmanna (dyplom z wyróżnieniem). Brał udział w wielu kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych flecistów w Polsce i za granicą. Jest laureatem II nagrody w konkursie „Elize Meyer" w Hamburgu oraz III nagrody w 11. Międzynarodowym Konkursie Fletowym im. Friedricha Kuhlau w Uelzen (Niemcy). Pracował w orkiestrach w Niemczech i w Finlandii. Przez wiele lat był solistą Filharmonii Zielonogórskiej, a obecnie jest pierwqszym pierwszym flecistą Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku. Jest także

asystentem w gdańskiej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w klasie fletu Krzysztofa Langmana.Jako solista występował z orkiestrą Hamburger Symphoniker oraz z Filharmonią Zielonogórską, a także na wielu recitalach solowych w Polsce i za granicą. Wspólnie z flecistką Ewą Liebchen tworzy duet fletowy Flute o'clock, specjalizujący się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Zespół ma w dorobku wiele koncertów, prawykonań, nagrań płytowych i radiowych, zajmuje się także współpracą z młodymi kompozytorami i działalnością edukacyjną.

(źródło: http://www2.amuz.gda.pl/rafal-jedrzejewski)

Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku od 2009 roku pracuje pod kierunkiem Zygmunta Rycherta. W poprzednich latach występowała pod batutą Janusza Przybylskiego, a także dyrygentów gościnnych z kraju i zagranicy (Thuring Bram – Szwajcaria, Christfried Gockertitz – Niemcy). Obecnie liczy 114 muzyków. Orkiestra występuje średnio 4-5 razy w ciągu sezonu, najczęściej w sali Opery Bałtyckiej, w gdańskich kościołach i – sporadycznie – w innych miastach regionu. Zespół koncertuje także za granicą, np. grupa smyczków wyjeżdżała do Szwajcarii, gdzie połączona z orkiestrą Jugne Philharmonie Zentralschweitz koncertowała m.in. w Lucernie i Bazylei. Latem 1997 roku orkiestra uczestniczyła w festiwalu muzycznym w Sienie i Florencji. Największym sukcesem zespołu były wyjazdy na Dni Maxa Regera do Weiden (Niemcy) w latach 1999, 2000, 2003; (nagranie koncertu z 2000 roku wydano na płycie CD). Członkowie zespołu realizowali wspólne projekty ze studentami Hochschule für Musik w Lucernie oraz Junge Philharmonie Zentralschweiz (kilkukrotne koncerty w Lucernie i Bazylei). Orkiestra miała zaszczyt występować pod batutami Krzysztofa Pendereckiego, Claudio Desderiego, Paula Esswooda, Jana Latham-Koeniga, Thüringa Bräma, Christfrieda Goeckeritza, Adiego Bara, George'a Tchitchinadze i innych. W kwietniu 2013 r. wraz z akademickimi chórami oraz sopranistką Anną Fabrello orkiestra nagrała pod dyrekcją Zygmunta Rycherta płytę CD *Wojciech Kilar: Angelus • Exodus • Victoria* (DUX), która została uhonorowana nagrodą Akademii Fonograficznej Fryderyk 2014 w kategorii Muzyka Poważna: Album Roku Muzyka Symfoniczna i Koncertująca. Nagroda ta jest najważniejszym dotychczasowym osiągnięciem zespołu i pierwszą w historii wszyst-

kich uczelni muzycznych. W listopadzie 2014 r. orkiestra pod dyrekcją Zygmunta Rycherta nagrała płytę CD *Panufnik: Concertos (*DUX) z udziałem solistów: wiolonczelisty Romana Jabłońskiego, skrzypka Romana Kabary i pianisty Bogdana Czapiewskiego. Album otrzymał nominację do International Classical Music Awards (ICMA) 2016 w kategorii Koncerty. W maju 2018 r. wraz z solistami i akademickimi chórami orkiestra pod dyrekcją Zygmunta Rycherta nagrała płytę CD live Stanisław Moniuszko. Straszny dwór (DUX) nominowaną do Nagrody Akademii Fonograficznej Fryderyk 2019 w kategorii Muzyka Poważna: Album Roku Muzyka Chóralna, Oratoryjna i Operowa. Wśród solistów znaleźli się śpiewacy: Leszek Skrla, Anna Fabrello, Karolina Sikora, Ryszard Minkiewicz, Daniel Kotliński, Paweł Skałuba, Krzysztof Bobrzecki, Piotr Lempa, Stefania Toczyska, Alicja Rumianowska, Piotr Kusiewicz, Wiesława Maliszewska oraz skrzypek Konstanty Andrzej Kulka. W maju 2019 roku orkiestra pod dyrekcją Piotra Staniszewskiego wystąpiła w kościele św. Janów w Wilnie w ramach obchodów Roku Moniuszkowskiego.

(źródło: http://www2.amuz.gda.pl/o-nas/zespoly-artystyczne/orkiestra-symfoniczna)

Maciej Tomasiewicz jest absolwentem Akademii Muzycznej w Katowicach. Ukończył w niej studia w specjalnościach kompozycja i teoria muzyki oraz dyrygentura symfoniczno-operowa (w klasie Szymona Bywalca). Uczestniczył w Mistrzowskim Kursie Dyrygenckim prowadzonym przez Michaela Dittricha w Budapeszcie, gdzie wyróżniono go w drodze konkursu II nagrodą, a także w kursach prowadzonych m.in. przez Gabriela Chmurę, Jacka Kaspszyka i Larrego Livingstona. Jest związany z pracującą w Jaworznie na Górnym Śląsku Orkiestrą Kameralną Archetti. Poczatkowo współpracował z nią jako skrzypek, a od 2014 roku jest jej dyrygentem. Od 2015 roku prowadzi działalność pedagogiczną jako dyrygent szkolnych orkiestr młodzieżowych, z którymi osiąga sukcesy podczas konkursów i festiwali. Jest dyrygentem Polskiej Młodzieżowej Orkiestry Symfonicznej w Bytomiu oraz Młodzieżowej Orkiestry Symfonicznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Z obydwoma zespołami brał udział w festiwalu Szalone Dni Muzyki. Od 2016 roku pracuje jako asystent dyrygenta w Polskiej Orkiestrze Sinfonia Iuventus. Dotychczas asystował dyrygentom tej miary, co Jacek Kaspszyk, Alexander Liebreich, Mirosław

Jacek Błaszczyk, Michał Klauza, Tadeusz Kozłowski czy Szymon Bywalec. Współpracował jako asystent dyrygenta z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, a także z Teatrem Wielkim w Łodzi, gdzie przygotowywał premierę *Strasznego dworu* Stanisława Moniuszki w reżyserii Krystyny Jandy. Prowadził koncerty m.in. z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, Orkiestrą Opery i Filharmonii Podlaskiej, Filharmonią Śląską, Świętokrzyską, Zielonogórską, Śląską Orkiestrą Kameralną, Orkiestrą Muzyki Nowej. Od 2016 roku współpracuje z Operą Śląską. Był dyrygentem-rezydentem Filharmonii Śląskiej w ramach projektu Instytutu Muzyki i Tańca. W sezonie 2015/2016 współpracował w ramach trzeciej edycji tego programu z Europejskim Centrum Sztuki w Białymstoku – Operą i Filharmonią Podlaską.

INDEKS KOMPOZYTORÓW

Cieślik Kamil 9
Czarnecki Sławomir 34
Diesner Adam 24
Dixa Tadeusz 46
Duszyński Jan 23
Dziadek Andrzej 66
Falkowski Krzysztof 60
Fiodorow Gieorgij 55
Garbecka Magdalena 60
Grzeszczak Krzysztof 64
Hosseini Mansoor 25
Janowicz Anna 60
Jędrzejczyk Piotr 12
Jurczak Krzysztof Tomasz 60
Kalinowski Maksym 60
Kasiłowski Piotr 60
Komorowski Piotr A. 37
Kopczyński Marcin 33
Kroschel Artur 43
Kulenty Hanna 36
Kułakowski Leszek 10
Nosari Andrea 64
Olczak Krzysztof 63
Pesson Gérard 54
Riemer Bohdan 31
Rocławska-Musiałczyk Anna 13
Rożynek Teoniki 21
Ryterski Rafał 26
Samul Artur 60
Sznitke Alfred 53
Widmann Jörg 56
Zalewski Jakub 60

ANEKS

KOMPOZYTORZY, UTWORY, WYKONAWCY FESTIWALI „NOWE FALE" 2015–2018

Anderson William:
Poema armónico „J'entends le Moulin" na gitarę (18., William Anderson, chitt)

Alczewski Grigorij:
Dusza – sie konwalija niżna (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Almashi Zoltan:
Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerce Górnej (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, batt / Piotr Nowicki, fp)

Antoniou Theodore:
Suite for flute and harpsichord ** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Awad Emil:
Fouad na gitarę solo (18.,William Anderson, chitt)

Bacewicz Grażyna:
Koncert na orkiestrę smyczkową (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Baczewski Beniamin:
*Clarinet Concerto** (15., Andrzej Wojciechowski, cl / Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Barwinski Vasyl:
Bil. Biju. Pieriemoga liubowi (16., Iryna Riabchun, fp)

Bauer Jerzy:
Wenus (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S),
Wielkopostna legenda (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S),
Przypowieść (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S.)

Bembinow Miłosz:
ShakeSpired [fragm.] (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Strange Persecutions na flet, skrzypce, altówkę z użyciem violi d'amore* (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Biłasz Ołeksandr:
Kalina w żyti *Cwitut osinni tichi niebiesa* (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Blecharz Wojciech:
Raven (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp)

Błażejczyk Wojciech:
Spirit of Dead (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Borovski Johannes Boris:
*I Kwartet smyczkowy*** (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Castilla-Ávila Agustín:
Cerises na gitarę solo (18., William Anderson, chitt)

Cienciała Wiesław:
Sola fide, sola scriptura, sola gratia na chór mieszany
(17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Cieślik Kamil:
Couleurs sonores (15., Anna Uzarek, fl / Agnieszka Waśniewska, ob / Michał Dębek, cl / Wojciech Kęsy, fg), *Trio akordeonowe nr 1* (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc), *Sinfonietta* nr 1* (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Cynk Magdalena:
*Trzy małe utwory** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Czabańska Kaja:
Puls odbicia na klawesyn i marimbę* (18., Igor Torbicki, hps / Patrycjusz Lorek – syntezator)

Czerniewicz Marek:
*Jezu ufam Tobie** (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Bóg zasłonił twarz (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp),
Matki (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp),
Pieśń o ogrodzie Eden (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp)

Dawe Jonathan:
Braggadocio na gitarę solo (18., William Anderson, chitt),
Glass Harmonica na gitarę elektryczną i fortepian* (18., William Anderson, chitt / Joan Forsyth, fp)

Diesner Adam:
Mortistango na skrzypce, fortepian i kontrabas* (15., Filip Arasimowicz, cb / Patryk Matusiak, fp),
Vox eorum na kwartet smyczkowy* (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
Coriolage (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
*Polifobia** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Dixa Tadeusz:
*Koniugacja na sopran i fortepian** (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S),
*Ballada na skrzypce i orkiestrę kameralną** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixa, dyr.),
Preludia na fortepian (16., Martin Schneuing, fp),
*Koncert na orkiestrę** (17., Orkiestra Polskiej Filharmonii Bałtyckiej / Marcin Nałęcz-Niesiołowski, dyr.),
Bagatele na duo smyczkowe (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla),
*Wariacje na flet i klawesyn*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Domagała Jacek:
Vitraux (16., Martin Schneuing, fp)

Dziadek Andrzej:
*Koniugacja na mezzosopran i fortepian** (15., Aleksandra Nawe, fp / Agnieszka Makówka, Ms),
Impresja z Gotlandii (15., Roman Perucki, org), Pomerania (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
*Lacrimosa** (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
*Sinfonietta nr 2** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
Dzwony (16., Martin Schneuing, fp),
Magnificat (17., Anna Fabrello, S, Ewa Marciniec, A, Michał Grabczuk, T, Czesław Gałka, B, Baltic Chamber Choir, Orkiestra Polskiej Filharmonii Bałtyckiej, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, dyr.), Song for guitar (18., William Anderson, chitt)

Falenta Adam Józef:
*Coś nowego** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Falkowski Krzysztof:
*Toccata na trąbkę i fortepian** (18., Maciej Wontka, tr / Igor Torbicki, fp)

Filc Bogdana:
Liebiedina piesnja (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Frycz Wojciech:
Zgaśnij księżycu (15., Karolina Dziwniel, A / Patryk Matusiak, fp)

Garbecka Magdalena:
*Linia na fortepian na prawą rękę** (18., Marta Misztal, fp)

Głowski Eugeniusz:
Naprzeciw wyszło nam morze… (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Górecki Henryk Mikołaj:
Szeroka woda (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Kantata (15., Roman Perucki, org), *Toccata* (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp),
Quasi Valse (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp)

Górecki Mikołaj:
Divertimento (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Greenbaum Matthew:
Sechs Fugen aus dem „Musicalischen Lüstgarte" na mandolinę i fortepian* (18., William Anderson, mand. / Joan Forsyth, fp)

Grzeszczak Krzysztof:
Trzy pieśni do wierszy Haliny Poświatowskiej na głos i fortepian (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S)

Gubarenko Irina:
Trzy preludia Zaspiwajtie, siestro [fragm.] (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Guza Artur:
Suita na klarnet i orkiestrę smyczkową (15., Andrzej Wojciechowski, cl / Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Hans Olga:
Arabeska na orkiestrę (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Hatfield Stephen:
Nukapianguaq (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Helbig Sven:
I Eat the Sun and Drink the Rain (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Henze Hans Werner:
Sonata per violino solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Hundziak Andrzej:
Cztery pieśni do wierszy H. Poświatowskiej (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S)

Ignatowicz-Glińska Anna:
*Po trzykroć…*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Jabłoński Henryk Hubertus:
Aforyzmy (15., Roman Perucki, org)

Jackson Gabriel:
Salus aeterna (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Janca Jan:
Orgelverse on „Hilf, Herr meines Lebens" (15., Roman Perucki, org),
Meditationes on "Maria durch ein Dornwald Ging" (15., Roman Perucki, org)

Jędrzejczyk Piotr:
Trzy słowa najdziwniejsze. Trio na skrzypce, akordeon i perkusję (15., Magda Osiecka, vn / Szymon Jabłoński, acc / Piotr Brajewski, batt),
Stany na kwartet smyczkowy* (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
1,618 na zespół kameralny* (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
Toccata No. 1 (18., Marcin Kozioł, chitt / Paweł Zagańczyk, acc),
Muzyka elektroniczna nr 1 na taśmę (18)

Jurczyk Grzegorz:
*Rozproszenia (quasi valse)** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp)

Kabza Maciej:
Studium na orkiestrę (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Kaczorowski Sławomir:
Otcze nasz (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Koncert na saksofon i orkiestrę smyczkową (18., Paweł Gusnar, sax / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Keller, Max Eugen:
*V Kwartet smyczkowy*** (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Kędziora Monika:
Szklistych na fortepian i zespół instrumentów (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
Ex imo mari (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixa, dyr.)

Kilar Wojciech:
Apotheosis (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Orawa (15., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Koch Erland von:
I-i-o-hi-ho (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Koliada Mykoła:
Piat' poem [fragm.] (16., Iryna Riabchun, fp),
Preludium (16., Iryna Riabchun, fp)

Kornowicz Jerzy:
Wstęga purpury (w szponach walca) (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp),
Zorze IV Melos-Ethos (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Koszewski Andrzej:
Tryptyk Wielkopolski [fragm.] (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Kościów Aleksander:
Kwartet smyczkowy nr 10 (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Kowalska-Lasoń Justyna:
The rainbow never tells me (16., Martin Schneuing, fp)

Kowalski Bartosz:
Tkaninus (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Kowalowski Zenon:
*Pejzaże** (15., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Kozlova Tatjana:
White Bird (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Kruczek Zbigniew:
Preludium i fuga BACH: *Marsz* (15., Roman Perucki, org)

Kruse Bjørn:
Trolldans (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Krzemiński Michał Edward:
*Kwartet smyczkowy** (18., Roman Nichyparuk, vn I / Olga Nurkowska, vn II, Aleksandra Bogdanowicz, vla / Mateusz Posłuszny, vc)

Kułakowski Leszek:
Ostinatopermutacje (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, batt / Piotr Nowicki, fp),
Code Numbers (17., Leszek Kułakowski Ensemble Piccolo: Leszek Kułakowski, fp / Tomasz Sowiński, batt / Piotr Kułakowski, cb)

Lasoń Aleksander:
Kwartet smyczkowy nr 6 (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Latoszynski Borys:
Sonata nr 1 (16., Iryna Riabchun, fp)

Lutosławski Witold:
Partita (16., Andrzej Kacprzak, vn / Paweł Rydel, fp),
Kwartet smyczkowy (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Lysight Michel:
Sonata na klarnet i fortepian (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp)

Łukaszewski Paweł:
Nunc Dimittis (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Másson Gunnar Karel:
*Flæði** (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla)

Matuszewski Mariusz:
Duetti nr 2 per violino e viola (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla)

Mądrawski Jerzy:
Album polski (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Mäntyjärvi Jaakko:
Pseudo-Yoik (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.; 17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.), *El Hambo* (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Mellnäs Arne:
Bossa Buffa (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Meyer Krzysztof:
Musique scintillante (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Moss Piotr:
*Drôle de valse** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp),
*Suite fran*çaise (18., Marcin Kozioł, chitt / Paweł Zagańczyk, acc)

Murto Matti:
Divertimento (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Nikiel Jakub:
*Trio na marimbę, wibrafon i fortepian** (15., Piotr Brajewski, batt / Martyna Kułakowska, fp),
*Sinfonietta** (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Noguera Palau Carolina:
My Lonely Cumbia (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Nowak Aleksander:
Green Mary Hill (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Ødegaard Henrik:
Krist stop op af Døde (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Olczak Krzysztof:
*Varietas in unitate** (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Varietas in unitate (16., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
MEA (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc),
Koncert na flet i orkiestrę (16., Łukasz Długosz, fl / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
Concerto na akordeon i orkiestrę (16., Paweł Zagańczyk, acc / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.),
Koncert gdański na gitarę i orkiestrę (18., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Ollén Bengt:
I denna ljuva sommartid (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Trilo (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Penderecki Krzysztof:
Iże Chieruwimy (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Capriccio per violino solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn),
3 Miniatury na skrzypce i fortepian (16., Andrzej Kacprzak, vn / Paweł Rydel, fp),
Chaconne in memoria del Giovanni Paolo II (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla),
Sinfonietta per archi (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.).

Płonka Jarosław:
Detroit landscape (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, batt / Piotr Nowicki, fp)

Polaczyk Jakub:
*PhatopoiAposiopesis (Requiem per gli avi)** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Pollock Robert:
Romance-Fantasy na gitarę i fortepian (18., William Anderson, chitt. / Joan Forsyth, fp)

Przybylski Dariusz:
Green and Maron. Hommàge a Mark Rothko (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Porębski Adam:
Duello a 3 (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Pstrokońska-Nawratil Grażyna:
Madrygał (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Rabinski Jacek:
Dance of fire (18., Marcin Kozioł, chitt / Paweł Zagańczyk, acc)

Ratusińska-Zamuszko Weronika:
For seven beats (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Rihm Wolfgang:
Über die Linie VII *für Violine solo* (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Riley Terry:
Simone's Lullaby (18., Joan Forsyth, fp)

Rocławska Anna:
The last of the giants na głos, *wiolonczelę i fortepian* (15., Karolina Dziwniel, A / Izabela Joachimowska, vc / Martyna Kułakowska, fp)

Rubbert Rainer:
Cette obscure clarté qui tombe des étoiles (16., Martin Schneuing, fp)

Rydzewska Żaneta:
*Muzyka relaksacyjna** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixa, dyr.)

Rymarz Edwin:
Toccata (15., Roman Perucki, org)

Sabadasz Stiepan:
Bukowinskije wiesilla [fragm.] (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Saczko Ewa Miriam:
Etiuda 5.1 na taśmę (18), *Aforyzmy* na dwoje skrzypiec (18., Przemysław Czekaj, vn / Maja Andrzejewska, vn)

Sadło Paulina:
Czy anioł zlatuje na ziemię (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Sanders Arne:
Debug (Strange. I've seen that face before) (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, batt / Piotr Nowicki, fp)

Sandström Jan:
Biegga luohte (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.; 17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Sandström Sven-David:
Four Songs of Love (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Schnebel Dieter:
Polyphonien für Violine solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Sehin Bohdan:
Talos na kwartet smyczkowy (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Seither Charlotte:
Gran passo (16., Martin Schneuing, fp)

Silverstov Valentin:
Dwi elegji Piat' walciw ta koliskowa (16., Iryna Riabchun, fp),
Kołokoljenka (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Simon Art-Oliver:
Parabeln für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Skoryk Mirosław:
Burleska (16., Iryna Riabchun, fp)

Stroope Randall:
The Conversion of Saul (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Stylianou Steel:
Rayzer für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Svensson Johan:
Rita cirklar (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Sykulski Jacek:
Stoi lód na Prośnie (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Synowiec Ewa:
DO – DU czyli Dowolny Duet (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Szymański Paweł:
Four Pieces for String Quartet (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Śniady Marta:
I(m) (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Tramin Samuel:
vom Fremden und... II (16., Martin Schneuing, fp)

Travlos Michail:
*Cats of the Wilderness*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Treiber Friedemann Amadeus:
Glissées für Violine und Tonband (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Valpola Heikki:
Ludes na skrzypce, wiolonczelę i akordeon (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Whitacre Eric:
Oculi omnium (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Wielecki Tadeusz:
*Obraz wielokrotny** (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, batt / Piotr Nowicki, fp)

Wierzchowski Jacek:
Nie potrafiących (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połońska, voc.),
Śmierć (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połońska, voc.),
Ich dwoje (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połońska, voc.)

Woś Łukasz:
Dedykacja (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Wuorela Essi & Chydenius Jussi:
Kaipaava (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Zamuszko Sławomir:
*Sinfonietta** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixa, dyr.),
*2 walce kapryśne na flet, skrzypce i wiolonczelę** (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Zapf Helmut:
un verso per piano „la salita a Bellegra" (16., Martin Schneuing, fp),
Bagatellen für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Zimmermann Bernd Alois:
Sonate für Violine solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)